

DEONTOLOGIA I VETERINÀRIA **LEGAL**

**EL VETERINARI ALS CENTRES
D'ACOLLIDA D'ANIMALS DE COMPANYIA:
IDENTIFICACIÓ, ADOPCIÓ I
NEGLIGÈNCIES VETERINÀRIES**

Camprodon i Tuneu, Agustí

Pallisera i Lloveras, Joaquim

DECLARACIÓ JURADA

Agustí Camprodon i Tuneu, amb DNI 33950624-W

Joaquim Pallisera i Lloveras, amb DNI 40593671-M

Declarem que el treball ha estat realitzat conjuntament, a parts iguals, en tots els seus aspectes: recerca informació, contacte amb l'APAF, realització part pràctica i conclusions.

i.- ÍNDEX

	Pàg.
i.- Índex	2
1.- Introducció	3
2.- Recollida informació teòrica	4
3.- Recollida informació pràctica	7
3.1.- Entrevista	7
4.- Desenvolupament del treball	10
CAS 1: L'animal trobat porta un microxip però no està donat d'alta a l'AIAC	11
CAS 2.- Animal amb nº de microxip inexistent	13
CAS 3.- Animal que no li correspon el xip	14
CAS 4.- Veterinari que fa de protectora	14
5.- Conclusions	15
6.- Bibliografia i adreces web	16

EL VETERINARI ALS CENTRES D'ACOLLIDA: IDENTIFICACIÓ, ADOPCIÓ I NEGLIGÈNCIES VETERINÀRIES

1.- INTRODUCCIÓ

La identificació electrònica d'animals de companyia a Europa té una història d'uns 15 anys aproximadament. Inicialment, el sector veterinari de països com Bèlgica, Dinamarca i Espanya, va descobrir en la identificació electrònica el mètode idoni per a una identificació animal correcta, sèria i eficaç.

Entre altres objectius, aquest mètode permetria el desenvolupament del concepte de propietat responsable de l'animal de companyia (intentaria millorar temes com l'abandonament), i la seva generalització faria possible l'aplicació de les, fins aleshores incipients, lleis de protecció animal.

La finalitat d'aquest sistema d'identificació ha fet que, fins l'actualitat, la majoria de països Europeus l'hagin adoptat.

Un dels principals obstacles que van sorgir durant la maduresa del sistema d'identificació electrònica, va ser la gran varietat de tecnologia en els materials d'identificació utilitzats, ja que arribava a impedir la correcta lectura d'alguns microxips. Aquesta situació es va resoldre amb la intervenció de ISO (International Organization for Standardization) i la publicació dels estàndards ISO 11785 i ISO 11784, que afectaven a lectors i microxips. Així es facilitaria la homogeneïtzació del sistema a Europa.

La creixent mobilitat dels animals de companyia ha fet evident la necessitat de crear una base de dades d'identificació animal a escala Europea. Així es crea **EUROPETNET**, una associació privada sense afany de lucre que agrupa diverses bases de dades d'arxius d'identificació d'animals de diversos països europeus.

Aquesta associació pretén facilitar a les entitats o professionals interessats les eines necessàries per a poder arribar a trobar el propietari de qualsevol animal identificat mitjançant un microxip i registrat a una d'aquestes bases de dades.

Les funcions d'Europetnet són:

- Creació d'una base de dades on es pot trobar informació sobre els animals identificats i registrats (país d'on prové l'animal, les associacions on ha estat registrat i els detalls sobre aquestes associacions).
- Promocionar la identificació electrònica en l'àmbit europeu, mitjançant campanyes de conscienciació.
- Integar i ajudar als països que encara no formen part d'aquest servei d'identificació.

A nivell de l'Estat Espanyol es disposa del **REIAC (Red Española de Identificación de Animales de Compañía)**. És una xarxa informàtica a nivell nacional, que agrupa les dades dels animals identificats pels diferents arxius d'identificació d'animals de companyia que funcionen a Espanya. Aquesta xarxa permet donar un servei centralitzat i eficaç per a la localització de propietaris d'animals extraviats, en qualsevol lloc del territori nacional.

El REIAC està format pels següents membres (organitzats per Comunitats Autònomes):

- Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia (AIAC). Catalunya.
- Registro Andaluz de Identificación Animal (RAIA). Andalusia.
- Registro Gallego de Identificación de Animales de Compañía (REGIAC). Galicia.
- REGIA. Registre d'Identificació d'Euskadi.
- REIAC. Navarra.
- Registro de Identificación de Animales de Compañía (RIAC). Madrid.
- Registro de Identificación de Animales de Compañía (RIAC). La Rioja.
- Registro de Identificación Animal del Principado de Asturias (RIAPA). Astúries.
- Registre Informàtic Valencià d'Identificació Animal (RIVIA). Comunitat Valenciana.
- Sistema de Identificación Animal de Castilla y León (SIACYL). Castella i Lleó.
- ZOOCAN. Registre Canari d'Identificació Animal.
- Registro de Animales de Compañía de Cantabria (RACIC). Cantàbria.
- Asociación de Veterinarios Españoles Especialistas en Pequeños Animales (AVEPA). Resta del territori Espanyol.

A Catalunya existeix l'**Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia (AIAC)**. És un servei d'identificació d'animals de companyia que s'ofereix als ciutadans des del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya.

El *Decret 328/1998 sobre el cens i identificació de la Generalitat de Catalunya*, obliga a la identificació i el cens d'animals de companyia. Aquesta obligació també està contemplada a algunes ordenances municipals, com és el cas de l'Ordenança Municipal de l'Ajuntament de Barcelona sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals.

Per tant, és obligatori identificar l'animal (les dades són registrades a l'AIAC) i inscriure'l al registre municipal de la població de residència.

La identificació és obligatòria en gossos, gats i fures, i es recomana per la resta d'animals de companyia (ex: exòtics).

La responsabilitat de l'execució d'aquesta llei recau en els municipis. Cada municipi ha de dictar sota el paraigua de la llei, una normativa de tinença d'animals.

2.- RECOLLIDA INFORMACIÓ TEÒRICA

La legislació que tracta els temes referents a la identificació dels animals amb microxips i/o altres sistemes reconeguts i els procediments a dur a terme en les gosses i associacions protectores d'animals, es troba lligada íntimament a la protecció i benestar dels animals.

En matèria de protecció dels animals, hi ha una línia legislativa nacional i internacional:

- *Declaració Universal dels Drets dels Animals*, aprovada per la UNESCO el 17 d'Octubre de 1978
- Resolució del parlament Europeu del 6 de Juny de 1996, materialitzada en el Protocol annex al *Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea número 33*, sobre protecció i benestar d'animals, introduït pel *Tractat d'Amsterdam*.

La legislació que tractava aquests temes, al nostre país, resultava parcial i dispersa, fet que no facilitava una adequada i efectiva protecció dels animals.

Davant aquestes circumstàncies, i tenint en compte l'*article 148 de la Constitució Espanyola* (el qual dóna les competències a cada comunitat autònoma de la regulació del que fa referència a protecció i benestar dels animals de companyia), s'han anat publicant al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) diferents documents.

A continuació, es fa una breu cronologia de la legislació publicada que tracta de la Protecció dels Animals i problemàtica en gosses i associacions protectores d'animals.

- 18/3/1988 (DOGC 967): *Llei 3/1988, de 04-03-1988, de protecció d'animals*.
- 27/7/1988 (DOGC 1023): *ORDRE de 5 de juliol de 1988, per la qual es regula el registre d'associacions de protecció i defensa dels animals*.
- 30/12/1988 (DOGC 1087): *ORDRE de 28 de novembre de 1988, de creació del Registre de nuclis zoològics de Catalunya*.
- 30/9/1994 (DOGC 1954): *DECRET 243/1994, de 13 de setembre, pel qual s'estableixen els requisits que han de complir els centres de recollida d'animals de companyia abandonats*.
- 1/2/1999 (DOGC 2817): *DECRET 6/1999, de 26 de gener, pel qual s'estableixen les condicions de manteniment dels animals de companyia*.
- 4/4/1999 (DOGC 2798): *DECRET 328/1998, de 24 de desembre, pel qual es regula la identificació i el Registre general d'animals de companyia*.
- 3/8/2000 (DOGC 3197): *DECRET 254/2000, de 24 de juliol, pel qual s'estableixen els mètodes d'eutanàsia per als animals de companyia que s'han de sacrificar*.
- 14/3/2002 (DOGC 3595): *DECRET 83/2002, de 5 de març, pel qual es regulen els requisits i les condicions per a la participació de les associacions de protecció i defensa dels animals en el procediment sancionador*.

- 25/6/2003 (DOGC 3911): **DECRET 146/2003, de 10 de juny, de transferència de competències de la Generalitat de Catalunya al Consell General d'Aran en matèria de declaració de nuclis zoològics i de determinació de les funcions transferides en matèria de protecció dels animals i de gossos considerats potencialment perillosos.**
- 16/7/2003 (DOGC 3926): **LLEI 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals.**
Modificat/ada per LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental.
- 3/8/2006 (DOGC 4690): **LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental.**
- 17/4/2008 (DOGC 5113): **Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals.**

Una vegada recollida tota la legislació publicada fins ara, es fa una breu explicació de l'evolució d'aquesta a la nostra comunitat autònoma durant els últims anys.

Catalunya va elaborar la **Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental.**

Al cap d'uns anys, davant la necessitat d'adaptar la situació legal de Catalunya a les novetats que s'anaven produint i a l'evolució que la societat catalana experimentava en aquesta matèria, es va elaborar la **Llei 22/2003, del 4 de juliol, de Protecció dels Animals.**

Durant aquests anys, també es van anar publicat noves lleis relacionades amb aquest àmbit, com la de l'experimentació animal, gossos potencialment perillosos i diversos reglaments de desenvolupament per tal de fer efectiva la seva aplicació normativa.

Més endavant, es va publicar la **LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental.** D'aquesta llei, tan sols fa referència a la matèria que nosaltres volem tractar el Capítol I, el qual modifica la **Llei 3/1988** i la **Llei 22/2003.**

Finalment, encara hi ha un *Text Refós de la Llei de Protecció dels Animals*, el qual s'aprova per mitjà del *Decret Legislatiu 2/2008* del 15 d'abril, que és al que ens hem de cenyir a dia d'avui (gener 09), ja que és la legislació vigent més actualitzada (s'adjunta a l'Annex per tal de poder consultar els articles que interessin pel desenvolupament del treball).

3.- RECOLLIDA D'INFORMACIÓ PRÀCTICA

Per a la realització de la part pràctica d'aquest treball, es va contactar amb l'Associació Protectora d'Animals i Plantes de Figueres (APAF). El nostre objectiu era conèixer la problemàtica legal amb la que es troben actualment les gosses: tot el relacionat amb identificacions d'animals de companyia, adopcions i negligències veterinàries.

Per aquest motiu es va decidir entrevistar a la senyora Maria Julià i Català, secretària electe de l'APAF:

3.1.- Entrevista

1.- Quin és el rol de l'APAF en la ciutat de Figueres i en la comarca de l'Alt Empordà?

L'APAF està situada a Figueres, però la seva àrea d'influència per convenis són pràcticament tots els municipis de l'Alt Empordà i una part dels del Gironès. Per tant, estem definint una àrea on hi ha diferents tipus d'animals: animals de treball (caçadors i d'atura), animals de companyia urbans de la zona, animals de companyia urbans de segones residència i turístics (animals d'altres països).

A més, al ser una zona amb molts de contrastos paisatgístics (escapades de fi de setmana, acampades,...) dóna peu a que sigui una zona d'abandonament d'animals, i no necessàriament per part dels habitants de la comarca.

Com a la majoria de Centres d'acollida, les funcions més importants a nivell del municipi i de la comarca són:

- recollida
- acollida
- localització de Propietaris
- manteniment
- identificació
- vacunació
- esterilització
- foment de l'adopció
- adopció.

La *Llei 12/2006 de Protecció d'Animals* hauria de representar una gran ajuda per als centres de recollida ja que reduiria l'estada dels gossos abandonats per la facilitat en retrobar els propietaris. Com veureu, no sempre és així.

2.- Quin paper desenvolupa el veterinari a la seva associació?

Cal dir que els veterinaris en els Centres d'Acollida d'Animals i concretament en el nostre, realitzen moltes tasques diferents però totes elles de gran utilitat per a la comunitat de gossos allotjada a l'APAF i per les persones que els envolten. Les diferents tasques que duen a terme són:

- Vigilància sanitària: té com a objectiu principal el diagnòstic de malalties freqüents a la zona (com pot ser a la nostra zona la Leishmaniosi) i la prevenció de les que es poden evitar per vacunació, i així facilitar les adopcions per part dels nous propietaris.
per facilitar les adopcions per part dels nous propietaris.

- Atenció etològica: els animals recollits a l'APAF tenen un elevat percentatge de problemes etològics. Els principals problemes als que hem de fer front a la nostra població d'animals és la por, l'ansietat per separació i l'agressivitat. La funció del veterinari és donar consells per millorar les mesures de maneig dels animals per tal de corregir els problemes ja existents i alhora evitar que en sorgeixin de nous, com podrien ser estereotípies o hiperactivitat.

- Atenció mèdica i quirúrgica: l'ha de veure des de dos punts de vista diferents, ja que ha de tractar a cada animal individualment però també actuar en conseqüència pel benestar de la comunitat. Així, és el veterinari el que ha de prendre la decisió a l'hora de tirar endavant un tractament o bé practicar l'eutanàsia a un animal en fase terminal (**art. 11: només es permet el sacrifici per raons humanitàries i sanitàries**). moribund. De la mateixa manera, és ell qui ha de decidir els tractaments comunitaris, desinfeccions, i altres pautes de maneig per tal d'evitar la transmissió de malalties víriques i parasitàries, que sens dubte són presents al nostre Centre, com en la majoria similars al nostre.

- Control poblacional de gossos i gats: el nostre veterinari duu a terme l'esterilització de tots els animals presents i que s'han de lliurar en adopció, ja que estem obligats segons la *Llei 12/2006 de Protecció dels Animals*. Si són cadells o per motius de salut no poden ser esterilitzats, han de ser retornats al Centre dins un termini màxim de sis mesos després de la data d'adopció, per practicar-li la cirurgia sense cap més despesa.

- Educació en la tinença responsable: és l'encarregat de parlar amb els propietaris per tal d'informar-los dels avantatges i inconvenients d'adoptar un animal de companyia, de les necessitats que tindrà i les tasques que hauran de realitzar. Aquesta tasca, personalment, la valoro per sobre de totes, ja que a diferència de qualsevol veterinari a la seva clínica privada, en el nostre Centre, el veterinari no té cap condicionant comercial a l'hora

d'informar els propietaris i ho fa des de la neutralitat. En canvi, en una clínica privada es pot ser menys neutral degut a possibles interessos econòmics, personals o d'altres tipus.

-Execució i seguiment de la Llei de protecció d'animals de companyia: el veterinari és l'única persona que pot accedir a l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia (AIAC) per tal de consultar els codis dels d'animals abandonats i recollits al Centre i donar d'alta o de baixa animals que es lliuren en adopció.

A més, una vegada ha obtingut la informació de l'AIAC, és l'encarregat de cercar els propietaris d'animals abandonats i identificats.

3.- Quins són els principals problemes a la seva associació?

Tenim diversos problemes que es poden dividir en dues branques diferents. Per una banda tenim els problemes que afecten directament als animals:

- Sobrepoblació d'animals acollits: al nostre Centre la sobrepoblació és un greu problema i difícilment solucionable. Al ser una zona on hi ha molts abandonaments, el personal no dóna l'abast i les instal·lacions es queden petites. No obstant, hi ha un projecte per als pròxims anys per tal de construir un nou Centre amb més capacitat, per tal de poder acollir correctament als animals i solucionar aquest problema tan evident.

- Malalties víriques i parasitàries: com ja he comentat, la presència d'aquestes és gairebé inevitable al allotjar animals tan diferents pel que fa a procedència, edat, estat de salut en arribar al centre, etc., és per això que el veterinari és totalment necessari per intentar erradicar-les o disminuir la seva incidència.

- Problemes de comportament i adaptació: també ho he comentat anteriorment. El principal problema amb els que ens trobem és l'agressivitat d'alguns animals, que posa en perill la integritat física dels treballadors i dels animals del voltant.

Per l'altra banda, tenim una gran problemàtica de caràcter legislatiu pel que fa a la identificació d'animals i propietaris, ja que es cometen molts errors involuntaris o motivats pel negoci per part dels veterinaris a l'hora de seguir tots els passos correctament. És un tema molt ampli de tractar.

4.- Quins són aquests tipus de problemes?

Hi ha diferents casos i cada un d'ells hauria de ser tractat individualment, ja que tenen responsabilitats i motius diferents.

No obstant i perquè us en feu una idea, us diré que a l'APAF es recullen aproximadament 700 gossos/any, dels quals el 50% estan identificats amb microxip.

Pel personal del centre és una gran alegria trobar un gos que porta microxip, ja que hauríem de pensar que només passant el lector ja podrem localitzar el propietari. Però en un 30% dels casos, el microxip presenta algun error en algun dels passos a que s'haurien hagut de seguir i aquesta alegria es transforma primer en decepció, després en problema i finalment en impotència, davant la impossibilitat de localitzar els propietaris.

5.- Casos “tipus” d'incompliment de la normativa d'identificació d'animals.

**Aquest apartat ha estat fruit d'un treball de recerca que hem dut a terme amb l'ajuda de diferents membres de l'APAF, ja que al moment de l'entrevista no se'ns van poder facilitar tots els casos de cop. És per aquest motiu que es tracten més endavant (5.- Desenvolupament del treball) fora del que seria purament l'entrevista.

4.- DESENVOLUPAMENT DEL TREBALL

La manera de funcionar davant d'un animal abandonat trobat i recollit per un Centre consisteix en:

- L'obertura d'un expedient individual.
- Reconeixement veterinari inicial i aplicació d'accions profilàctiques.
- L'inici de la mecànica de localització del propietari:
 - o Lector de microxip:
 - En porta: si tot és correcte es posen en contacte amb el propietari i aquest té un termini de vint dies per recollir-lo. Passat aquest termini l'animal podrà ser donat en adopció (*art. 17.3 del Text refós de la Llei de protecció dels animals* aprovat en el Decret legislatiu de 2/2008).
 - No en porta: passats 20 dies podrà ser donat en adopció. L'animal s'ha de lliurar amb la identificació corresponent i amb el pagament previ de totes les despeses originades (*art. 17.2 del Text refós de la Llei de protecció dels animals* aprovat en el Decret legislatiu de 2/2008).

Pel que fa a la identificació dels animals de companyia, consta de tres eines bàsiques:

- El microxip.
- El full d'alta a l'AIAC. Consta de tres còpies que s'han d'omplir degudament i les quals van destinades una al propietari, una al veterinari i una a l'AIAC.
- La cartilla sanitària numerada.
- Passaport (opcional).

Aquestes eines són subministrades pel Consell de Col·legis Veterinaris (CCV), i es poden adquirir juntes, com un pack, però també per separat.

Es poden adquirir microxips de forma individualitzada, destinats a altres funcions al mercat de productes per zootècnics.

El veterinari disposa de vint dies per comunicar l'alta, via correu o internet, i ha de mantenir a la seva custòdia una còpia del triplicat. A més, ha de disposar d'una fitxa

amb les dades de propietari i l'animal al que se li ha practicat un tractament obligatori, i la identificació és per llei (*article 15 del del Text refós de la Llei de protecció dels animals.*).

L'AIAC ofereix un password a veterinaris col·legiats mitjançant el qual poden accedir a la pàgina web on es pot comprovar les dades relacionades amb el xip, comunicar la troballa d'un animal o la pèrdua d'aquest.

A més permet contactar amb la resta de membres del REIAC (Red Española de Identificación de Animales de Compañía): engloba Catalunya, País Basc, Comunitat Valenciana, Navarra, Madrid i Andalusia, i a través d'AVEPA a la resta del territori espanyol; amb European Pet Network (Austria, Suïssa, Dinamarca, Bèlgica, Alemanya, Polònia, Irlanda, Estònia, Lituània, Federació Russa, Anglaterra, Holanda i Suècia).

Es troba a faltar França, pel grau elevat d'intercanvi d'animals, proximitat i on primerament el tatuatge i ara la identificació electrònica està molt avançada.

Així doncs, una vegada vist com s'hauria de procedir a l'hora d'identificar animals de companyia, anem a veure les negligències i males pràctiques que es duen a terme actualment dins l'àmbit veterinari.

Hem estat recopilant casos pràctics i hem observat diverses situacions a les que el personal de l'APAF es troba amb grans dilemes a l'hora d'actuar.

La problemàtica principal no és que l'animal no porti xip, tot i ser un acte penalitzat al desobeir l'*art. 15.1 del Text refós de la Llei de protecció dels animals* (aprovat en el Decret legislatiu de 2/2008). És una mala aplicació del protocol a seguir una vegada implantat el microxip.

Pel que fa a les infraccions de les disposicions d'aquesta llei, estan classificades en lleus, greus o molt greus en l'*article 44 del Text refós de la Llei de protecció dels animals.*

Les sancions aplicables (*article 46*) varien en funció del tipus d'infracció. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 100€ fins a 400€, les greus, amb una multa de 401€ a 2.000€, i les molt greus, amb una multa de 2.001€ a 20.000€

Desenvoluparem tres tipus de casos:

- animal amb microxip no donat d'alta a l'AIAC
- animal amb n° microxip inexistent a l'AIAC
- animal al qual no li correspon el n° de microxip registrat a l'AIAC

CAS 1: L'animal trobat porta un microxip però no està donat d'alta a l'AIAC.

El gos recollit i acollit a l'APAF està identificat, ja que observem que el lector del microxip ens dóna un nombre. Mitjançant el password, el veterinari accedeix a la pàgina de l'AIAC. La resposta és: aquest *xip no existeix o no està donat d'alta*. A efectes del centre d'acollida és com si no estigués identificat, però suposa un greu problema per a

la posterior adopció de l'animal per part d'un nou propietari. Aquest no estarà mai tranquil de que un dia o un altre apareixi el primer propietari.

Plantejarem les diverses possibilitats les quals poden portar a un veterinari a cometre aquest error:

1A.- Pot tractar-se **d'omissió o descuit per part del veterinari** en fer arribar els papers de l'alta a l'AIAC.

El veterinari té la responsabilitat de comunicar les dades de la identificació a l'AIAC en en termini de 20 dies, a comptar de la identificació (*art 15.2 del Text refós de la Llei de protecció dels animals* aprovat en el *Decret legislatiu de 2/2008*).

Es tracta d'una infracció lleu segons la classificació establerta a *l'article 44 del Text refós de la Llei de protecció dels animals*.

1B.- Per **voluntat pròpia** del veterinari: ens hem trobat amb moltes variables.

1B1.- Degut a la competència del sector de veterinaris el preu de la implantació del microxip pot ser un ganxo per captar o fidelitzar clients. Es tracta de fer-lo el més barat possible. El veterinari implanta el xip sense omplir cap dels papers per donar-lo d'alta (abarateix el preu de cost xip-alta-cartilla). L'animal porta un xip detectable en cas que l'animal sigui sotmès a un control rutinari per part del Departament del Medi Ambient, Agents Rurals, Guàrdia Urbana, etc., de manera que el propietari no rebrà cap sanció. No obstant, la finalitat principal per la qual el propietari ha pagat, és a dir, estar registrat com a posseïdor legal de la seva mascota, no ha estat satisfeta.

1B2.- Pel mateix criteri de competència, el veterinari implanta el microxip correctament, omple el full d'alta de l'AIAC però s'estalvia la cartilla. El propietari té una còpia de la sol·licitud d'alta però no es podrà registrar perquè falta la cartilla.

1B3.-El mateix cas que en el cas anterior, però en aquesta ocasió, el veterinari sí que dóna una cartilla. No obstant, la cartilla no és la reglamentària sinó que és una de comercial (publicitària). El veterinari hi enganxa els codis de barra corresponents amb el nº d'identificació del microxip però aquests no estan donades d'alta.

1C.- **Criadors.** Els criadors que venen animals de companyia, tenen un veterinari col·legiat el qual els fa les funcions de revisió veterinària, vacunacions i implantació de microxips abans que siguin adquirits pels nous propietaris.

El mateix veterinari el que fa és implantar el xip i enganxar el codi de barres de l'identificació a la cartilla de venda.

El propietari, a l'adquirir l'animal, creu que ja ha estat donat d'alta a l'AIAC però no ho està. Si es perd l'animal no podrà reclamar-lo.

En les tres variants el veterinari és el que té la responsabilitat legal i comet una negligència, ja que no compleix l' **art 15.2 del Text refós de la Llei de protecció dels animals** aprovat en el **Decret legislatiu de 2/2008**. Aquesta està considerada com a **infracció lleu**, segons la classificació establerta a l'**article 44 del Text refós de la Llei de protecció dels animals**.

CAS 2.- Animal amb nº de microxip inexistent.

2A.- Amb l'afany d'oferir preus més barats, el veterinari implanta microxips adquirits al mercat lliure.

No està donat d'alta a l'AIAC i accedim al localitzador d'animals d'Europa (Europet.net) on ens informa del país o regió on ha estat venut aquest microxip.

La resposta pot ser que en els països associats aquest xip no existeix i no hi ha constància ni del lot ni de la fabricació.

El propietari està satisfet ja que el seu gos porta un microxip que ell creu que és totalment legal i li ha sortit econòmic, però per l'APAF no és més que un problema afegit, en cas de trobar l'animal.

En aquest cas no es compleix l'article **15.1 del Text refós de la Llei de protecció dels animals** aprovat en el **Decret legislatiu de 2/2008**, pel qual els gossos, gats i fures han de ser identificats mitjançant una identificació electrònica mitjançant un microxip homologat, que en aquest cas no ho és.

2B.- L'adquisició d'animals procedents d'altres països (sobretot de països de l'Est) ha anat en augment durant l'última dècada, ja sigui per part dels particulars via internet o bé per part de criadors que veuen un mercat barat amb beneficis molt fàcils.

Els venedors i criadors ofereixen als seus clients animals amb passaport i microxip implantat. La majoria de vegades amb data de naixement falsa, per poder obtenir els permisos de transport fronterer.

El veterinari del criador es limita a posar les vacunes i les etiquetes sobre aquest passaport, i deixar que la venda segueixi endavant sense donar d'alta i sense canviar el nom del propietari.

Al final, sempre estem en la mateixa situació. L'animal porta xip detectable, però en cas de pèrdua, i acollida al Centre, difícilment podrà ser retornat al comprador.

En aquest cas, ens trobem com en l'anterior en què no s'està complint l'**article 15.1 del Text refós de la Llei de protecció dels animals** aprovat en el **Decret legislatiu de**

2/2008, pel qual els gossos, gats i fures han de ser identificats mitjançant una identificació electrònica mitjançant un microxip homologat.

Els dos casos anteriors es consideren infraccions lleus, segons la classificació establerta a *l'article 44 del Text refós de la Llei de protecció dels animals*.

CAS 3.- Animal que no li correspon el xip.

3A.- Canvi de microxips d'un animal a un altre.

En col·lectivitats de gossos de treball, com ara els de caçadors, aquests tenen un elevat nombre d'animals. Per estalviar-se la despesa que suposaria implantar microxips als de nova incorporació, quan un gos no els serveix per la tasca encomanada, o es mor, li extreuen el xip i el col·loquen a un altre, sense notificar cap baixa ni canvi a l'AIAC.

Quan un d'aquests animals és recollit a un centre d'acollida i passem el lector, el microxip ens pot dir que pertany a un Brac Alemany, però l'animal que hem trobat és un Bretó. Ho hem comprovat en els casos en què el propietari és el que ve a recollir-lo, el gos el reconeix, però amb els documents a la mà, nosaltres no ho podem fer.

Ens consta que és una pràctica habitual, realitzada a vegades per un veterinari, sobretot en els casos d'animals amb molta pell, com els Sabueso, en què la localització de l'antic microxip és difícil i a vegades cal anestèsia local o general i sutura, a més del lector homologat.

Aquest és un cas de desobediència a *l'article 15.4 del Text refós de la Llei de protecció dels animals* i es considera una infracció greu, segons la classificació establerta a *l'article 44 del Text refós de la Llei de protecció dels animals*.

CAS 4.- Veterinari que fa de protectora.

4A.- Un animal és trobat per una persona, la qual és un client molt fidel a un veterinari. El professional passa el lector del microxip i veu que el propietari de l'animal és de l'altra punta del país, amb molt poques possibilitats que reclami la seva mascota. El veterinari, amb l'afany de mantenir el seu client content, li diu que no digui res a cap associació protectora d'animals ni a cap centre de recollida i que torni amb l'animal passat un temps, quan ja podrà posar-li en regla els papers.

Aquí s'està infringint *l'article 17.3 del Text refós de la Llei de protecció dels animals* aprovat en el *Decret legislatiu de 2/2008*, pel qual el veterinari o persona que identifiqui l'animal ha de notificar a la persona propietària d'aquest, la qual té un període de 20 dies per reclamar i a partir dels quals es considerarà l'animal com a abandonat i pot ser donat en adopció.

Està considerada una infracció lleu, segons la classificació establerta a *l'article 44 del Text refós de la Llei de protecció dels animals*.

5.- CONCLUSIONS

- La identificació animal electrònica és un mètode idoni per una identificació correcta, seriosa i eficaç.
- El veterinari és el que executa aquesta tasca que se li ha estat confiada.
- L'omissió de qualsevol dels passos senzills de la identificació porta a que aquesta no serveixi per la finalitat per la que ha estat declarada com a obligatòria.
- La competència deslleial entre professionals veterinaris posa en evidència un grau elevat d'incompliment de la normativa amb la finalitat de fidelitzar clients.
- Si els casos abans esmentats, fossin publicitats, el col·lectiu veterinari quedaria en evidència.
- Segons l'entrevistat, hi participen poques clíniques veterinàries registrades, però molts casos de veterinaris, inclòs funcionaris, que veuen aquesta pràctica com un augment i/o complement d'ingressos, de fiscalitat molt opaca.
- La llei de Protecció i Tinença responsable d'animals, només es compleix en part, per la falta de medis en l'execució i seguiment del seu compliment. És, doncs, un terreny adobat que facilita la mala praxi d'alguns veterinaris.
- Les denúncies per part de l'Associació Protectora dirigides a l'AIAC i al Departament de Medi Ambient no han portat, fins ara, a cap fi conegut.
- Les denúncies trameses a jutjat ordinari han resultat més efectives, però suposen un cúmul de temps, papers, declaracions, certificacions, diners, etc., que no compensen a l'associació protectora, de precarietat històrica.
- La obligatorietat de censar els animals de companyia s'ha de fer complir a nivell dels ajuntaments de cada municipi. En comarques com l'Empordà amb una població disseminada en molts municipis de pocs habitants i, per tant, pocs recursos, no es disposa de les eines necessàries per fer el seguiment d'aquesta llei. Alguns d'aquests municipis, fins i tot la desconeixen.

6.- BIBLIOGRAFIA I ADRECES WEB

http://mediambient.gencat.cat/cat/el_medi/fauna/registre_animals_companyia.jsp

<http://www.veterinaris.cat/aiac/tramits/propietaris>

Lleis consultades:

<https://www.gencat.net/diari/5113/08094167.htm>

http://mediambient.gencat.cat/cat/el_departament/actuacions_i_serveis/legislacio/natura/proteccio_animals/general/inici.jsp?ComponentID=6500&SourcePageID=6499#1

8.- ANNEXE

Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya

DOGC núm. 5113 - 17/04/2008

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

DECRET LEGISLATIU 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. (Pàg. 29665)

DECRET LEGISLATIU

2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals.

La disposició final segona de la Llei 17/2007, de 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres (DOGC núm. 5038, de 31.12.2007), autoritza el Govern perquè en el termini d'un any, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, refongui en un text únic la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals; la part vigent de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, i les modificacions que conté la Llei 12/2006, de 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental, amb l'encàrrec que la refosa compregui la regularització, l'aclariment i l'harmonització d'aquestes disposicions.

Fent ús de l'habilitació legal esmentada, s'ha elaborat un Text refós de la Llei de protecció dels animals que recull en un text únic la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, i la part vigent de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, amb les modificacions introduïdes a totes dues lleis per la Llei 12/2006, i també les previsions d'aquesta última Llei referents a protecció dels animals que no modifiquen preceptes concrets de les lleis anteriors. Així mateix, a l'empara de l'habilitació per regularitzar, aclarir i harmonitzar les disposicions legals objecte de refosa, s'ha ajustat l'estructura i la numeració dels articles i les remissions entre articles, s'ha

unificat la terminologia i s'han esmenat defectes de concordança i de redacció.

En conseqüència, a proposta del conseller de Medi Ambient i Habitatge, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article únic

S'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, el qual es publica a continuació.

Disposició derogatòria

Es deroguen les disposicions següents:

1. La Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals (DOGC núm. 967, de 18.3.1988), i les modificacions d'aquesta Llei fetes pel capítol I de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).
2. La Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals (DOGC núm. 3926, de 16.7.2003), i les modificacions d'aquesta Llei fetes pel capítol I de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).
3. L'article 2.2 i les disposicions addicionals de la Llei 12/2006, de 27 de juliol (DOGC núm. 4690, de 3.8.2006).

Disposició final

Aquest Decret legislatiu i el Text refós que aprova entren en vigor l'endemà de la publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 15 d'abril de 2008

José Montilla i Aguilera

President de la Generalitat de Catalunya

Francesc Baltasar i Albesa

Conseller de Medi Ambient i Habitatge

text refós
de la llei de protecció dels animals.

Títol I

Disposicions generals i normes generals de protecció dels animals

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Objecte

Aquesta Llei té per objecte establir les normes generals per a la protecció i el benestar dels animals que es troben de manera permanent o temporal a Catalunya, amb independència del lloc de residència de les persones que en són propietàries o posseïdores.

Article 2

Finalitat i principis

2.1 La finalitat d'aquesta Llei és assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, i afavorir una responsabilitat més elevada i una conducta més cívica de la ciutadania en la defensa i la preservació dels animals.

2.2 Els animals són éssers vius dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari, els quals han de rebre el tracte que, atenent bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar.

2.3 Ningú no ha de provocar sofriments o maltractaments als animals o causar-los estats d'ansietat o por.

2.4 Els animals de companyia no poden ser objecte d'embargament en cap procediment judicial.

Article 3

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Animal domèstic: el que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la

fauna salvatge. També tenen aquesta consideració els animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

b) Animal de companyia: animal domèstic que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia. Als efectes d'aquesta Llei, gaudeixen sempre d'aquesta consideració els gossos, els gats i les fures.

c) Fauna salvatge autòctona: fauna que comprèn les espècies animals originàries de Catalunya o de la resta de l'Estat espanyol, i les que hi hivernen o hi són de pas. També comprèn les espècies de peixos i animals marins de les costes catalanes.

d) Fauna salvatge no autòctona: fauna que comprèn les espècies animals originàries de fora de l'Estat espanyol.

e) Animal de companyia exòtic: animal de la fauna salvatge no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri.

f) Animal ensalvatgit: animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones.

g) Animal abandonat: animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària o posseïdora. També tenen la consideració d'abandonats els casos establerts per l'article 17.3.

h) Animal salvatge urbà: animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà de ciutats i pobles, i que pertany a les espècies següents: colom roquer (*Columba livia*), gavià argentat (*Larus cachinnans*), estornell (*Sturnus unicolor* i *S. vulgaris*), espècies de fauna salvatge no autòctona i d'altres que s'han de determinar per via reglamentària.

i) Nucli zoològic: les agrupacions zoològiques per a l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, els establiments de venda i els centres de cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària. En queden excloses les instal·lacions que allotgen animals que es crien

per a la producció de carn, de pell o d'algunes altres productes útils per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

j) Instal·lació per al manteniment d'animals de companyia: establiment en què es guarden els animals de companyia i se'n té cura, com ara les residències, les escoles d'ensinistrament, les gosses esportives i de caça i els centres d'importació d'animals.

k) Centre de cria d'animals: instal·lació que destina les cries a la venda o cessió posterior amb independència del nombre, ja sigui directament al públic en general, a establiments de venda o d'altres.

l) Associació de protecció i defensa dels animals: entitat sense afany de lucre legalment constituïda que té entre els seus objectius o finalitats emparar i protegir els animals.

m) Animals de competició o cursa: animals que es destinen a competicions i curses on es fan apostes sense distinció de les modalitats que assumeixin, principalment els gossos i els cavalls.

n) Animal perdut: animal de companyia que duu identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària i que no va acompanyat de cap persona.

Capítol II

Normes generals de protecció dels animals

Article 4

Obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'animals

4.1 Les persones propietàries i les posseïdores d'animals han de mantenir-los en bones condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les característiques de cada espècie.

4.2 La persona posseïdora d'un animal ha de donar-li l'atenció veterinària bàsica per garantir-ne la salut.

Article 5

Prohibicions

Resten prohibides les actuacions següents respecte als animals:

a) Maltractar-los, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi sofriments o danys físics o psicològics.

b) Subministrar-los substàncies que puguin causar-los alteracions de la salut o del comportament, excepte en els casos emparats per la normativa vigent o per prescripció veterinària.

c) Abandonar-los.

d) Mantenir-los en instal·lacions inadegüades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.

e) Practicar-los mutilacions, extirpar-los ungles, cordes vocals o altres parts o òrgans, llevat de les intervencions fetes amb assistència veterinària en cas de necessitat terapèutica, per garantir-ne la salut o per limitar-ne o anul·lar-ne la capacitat reproductiva. Per motius científics o de maneig, es podran fer aquestes intervencions amb l'autorització prèvia de l'autoritat competent.

f) No facilitar-los l'alimentació suficient.

g) Fer-ne donació com a premi, recompensa, gratificació o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.

h) Vendre'ls a les persones menors de setze anys i a les persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.

i) Comerciar-hi fora dels certàmens o d'altres concentracions d'animals vius i d'establiments de venda i de cria autoritzats, llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin als seus animals de companyia, no tinguin afany de lucre i es garanteixi el benestar de l'animal.

j) Exhibir-los de manera ambulat com a reclam.

k) Sotmetre'ls a treballs inadequats pel que fa a les característiques dels animals i a les condicions higienicosanitàries.

l) Mantenir-los lligats durant gran part del dia o limitar-los de manera duradora el moviment que els és necessari.

m) Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, soroll, fums i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament.

n) Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.

Article 6

Prohibició de baralles d'animals i altres activitats

6.1 Es prohibeix l'ús d'animals en baralles i en espectacles o d'altres activitats si els poden ocasionar sofriment o poden ser objecte de burles o tractaments antinaturals, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen, com ara els següents:

a) Baralles de gossos.

b) Baralles de galls.

c) Matances públiques d'animals.

d) Atraccions firals giratòries amb animals vius lligats i altres d'assimilables.

e) Tir al colom i altres pràctiques assimilables.

6.2 Resten excloses d'aquestes prohibicions:

a) La festa dels braus en les localitats on, en la data d'entrada en vigor de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, hi haguessin places construïdes per celebrar-la, a les quals s'ha de prohibir l'accés a les persones menors de catorze anys.

b) Les festes amb bous sense mort de l'animal (correbous) en les dates i les localitats on tradicionalment se celebren. En aquests casos, és prohibit inferir danys als animals.

6.3 Es prohibeix matar i maltractar els animals emprats en produccions cinematogràfiques, televisives, artístiques o publicitàries, o causar-los danys o estrès, de manera que el dret a la producció i la creació artístiques, quan es desenvolupi dins un espectacle, queda subjecte a les normes de policia d'espectacles, com poden ser l'autorització administrativa prèvia. La difusió audiovisual d'aquest tipus de

produccions queda restringida a horaris en què no puguin ser observades per menors i ferir-los la sensibilitat.

Article 7

Certàmens

Els certàmens, les activitats esportives amb participació d'animals i d'altres concentracions d'animals vius han de complir la normativa vigent, en especial la relativa a condicions higienicosanitàries, de protecció i de seguretat dels animals.

Article 8

Trasllat d'animals

8.1 Els animals han de disposar d'un espai suficient que permeti, com a mínim, que puguin aixecar-se i jeure si se'ls trasllada d'un lloc a un altre. Els mitjans de transport o els embalatges han de ser concebuts per protegir els animals de la intempèrie i de les diferències climàtiques fortes.

8.2 Els animals han de ser abeurats durant el transport i han de rebre una alimentació apropiada a intervals convenients segons el que s'estableixi per via reglamentària.

8.3 En la càrrega i la descàrrega dels animals, s'ha d'utilitzar un equip adequat per evitar-los danys o sofriments.

Article 9

Control de poblacions d'animals

9.1 Es poden fer controls específics de poblacions d'animals considerats perjudicials o nocius, sempre que no es tracti d'exemplars d'espècies protegides. Les pràctiques destinades a la protecció de les collites no han d'implicar en cap cas la destrucció en massa d'animals no nocius ni d'exemplars d'espècies protegides. Això no obstant, el departament competent en matèria de medi ambient pot autoritzar motivadament i de manera excepcional la captura o el control d'exemplars d'espècies protegides quan no hi ha cap altre mètode per evitar-ne els danys.

9.2 Es prohibeix l'ús de coles o substàncies enganxoses com a mètode per controlar animals vertebrats, excepte l'ús del vesc, amb l'autorització prèvia del departament competent

en matèria de medi ambient, per a la captura de petites quantitats d'ocells, en condicions estrictament controlades i de manera selectiva. S'han de determinar per reglament les espècies d'ocells susceptibles de captura i les condicions i requisits aplicables. Excepcionalment, es poden utilitzar substàncies enganxoses per al control de plagues de rosegadors si per qüestions sanitàries, de seguretat o d'urgència es justifica la necessitat i sempre que aquesta activitat no pugui afectar cap espècie protegida ni el medi natural. Aquesta activitat només pot de ser duta a terme per personal professional, en llocs tancats i adoptant les mesures adequades per evitar al màxim el patiment de l'animal.

Article 10

Filmació d'escenes fictícies de crueltat

La filmació, en l'àmbit territorial de Catalunya, per al cinema, la televisió o d'altres mitjans de difusió, que reproduïx escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals requereix l'autorització prèvia de l'Administració competent, a fi de garantir que el dany sigui simulat i els productes i els mitjans utilitzats no provoquin cap perjudici a l'animal. El mitjà de difusió ha de fer constar que les situacions són fictícies i fer-hi constar el número d'autorització.

Article 11

Sacrifici i esterilització d'animals

11.1 El sacrifici d'animals s'ha de fer, en la mesura que sigui tècnicament possible, de manera instantània, indolora i amb atordiment previ de l'animal, d'acord amb les condicions i els mètodes que s'estableixin per via reglamentària.

11.2 Es prohibeix el sacrifici de gats, gossos i fures a les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, i als nuclis zoològics en general, excepte pels motius humanitaris i sanitaris que s'estableixin per via reglamentària.

11.3 Els animals de companyia que són objecte de comercialització o transacció han de ser esterilitzats, excepte en els casos que s'estableixin per reglament. El reglament també ha de regular com han de ser els procediments d'esterilització perquè tinguin els mínims efectes fisiològics i de comportament en l'animal.

11.4 El sacrifici dels animals i l'esterilització dels animals de companyia han de ser fets sempre sota control veterinari.

Article 12

Responsabilitat de les persones posseïdores d'animals

12.1 La persona posseïdora d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària de la persona propietària, és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que ocasioni a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix la legislació civil aplicable.

12.2 La persona posseïdora d'animals salvatges o d'animals de companyia exòtics la tinença dels quals és permesa i que, per les seves característiques, puguin causar danys a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i els espais públics o al medi natural ha de mantenir-los en captivitat de manera que es garanteixin les mesures de seguretat necessàries. Així mateix, no pot exhibir-los ni passejar-los per les vies i els espais públics i ha de tenir subscripta una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil.

12.3 La persona posseïdora d'animals està obligada a evitar-ne la fugida, tant dels exemplars com de les seves cries.

12.4 Les persones que, en virtut d'una autorització excepcional del departament competent en matèria de medi ambient, puguin capturar de la natura i de ser posseïdores d'exemplars pertanyents a una espècie de fauna salvatge autòctona, ho són en condició de dipositàries. Aquests animals poden de ser tant confiscats com recuperats pel departament competent en matèria de medi ambient i, si escau, alliberats, sense que la persona posseïdora no pugui reclamar cap mena de dret o d'indemnització. En cap cas aquests exemplars no poden de ser objecte de transacció.

Títol II

De la possessió d'animals

Capítol I

Normes generals

Article 13

Tractaments sanitaris i comportamentals

13.1 Les administracions competents poden ordenar, per raons de sanitat animal o de salut pública, la vacunació o el tractament obligatori de malalties dels animals.

13.2 Els veterinaris que portin a terme vacunacions i tractaments de caràcter obligatori han de dur un arxiu amb la fitxa clínica dels animals atesos, el qual ha d'estar a disposició de les administracions que ho requereixin per portar a terme actuacions dins el seu àmbit competencial. Els veterinaris han d'informar la persona propietària o posseïdora de l'obligatorietat d'identificar el seu animal en el cas que pertanyi a una espècie d'identificació obligatòria i no estigui identificat, i també de l'obligatorietat de registrar-lo en el cens del municipi on resideix habitualment l'animal o en el Registre general d'animals de companyia.

Article 14

Registre general d'animals de companyia i censos municipals

14.1 Es crea el Registre general d'animals de companyia, que és gestionat pel departament competent en matèria de medi ambient. El Registre general és únic i és constituït pel conjunt de dades d'identificació dels censos municipals d'animals de companyia que estableix l'apartat 2.

14.2 Els ajuntaments han de portar un cens municipal d'animals de companyia en el qual s'han d'inscriure els gossos, els gats i les fures que resideixen de manera habitual al municipi. Al cens, han de constar les dades d'identificació de l'animal, les dades de la persona posseïdora o propietària i les altres dades que s'estableixin per reglament.

14.3 La persona propietària o posseïdora d'un gos, un gat o una fura té un termini de tres mesos des del naixement de l'animal o de trenta dies des de la data d'adquisició de l'animal, el canvi de residència, la mort de l'animal o la modificació d'altres dades incloses en el cens per comunicar-ho al cens municipal o al Registre general. Prèviament a la inscripció de l'animal en el cens municipal o en el Registre general, cal haver-ne dut a terme la identificació d'acord amb el que preveu l'article 15.1.

14.4 Els censos municipals i el Registre general s'elaboren seguint criteris de compatibilitat informàtica d'acord amb les directrius

elaborades pel departament competent en matèria de medi ambient.

14.5 El departament competent en matèria de medi ambient estableix un sistema informàtic de gestió única del Registre general compatible amb els censos municipals i amb els de les institucions privades que ho demanin. Aquest sistema informàtic s'ha de regir pels principis d'eficiència, eficàcia, unitat, coordinació, gestió ordenada i servei públic, i ha de facilitar la gestió a les administracions locals.

14.6 El Registre general d'animals de companyia pot de ser gestionat directament pel departament competent en matèria de medi ambient o bé mitjançant l'encàrrec de gestió, d'acord amb les condicions i els requisits establerts per la legislació vigent.

14.7 Els gossos, els gats i les fures han de dur d'una manera permanent pels espais o les vies públiques una placa identificadora o qualsevol altre mitjà adaptat al collar en què han de constar el nom de l'animal i les dades de la persona que n'és posseïdora o propietària.

14.8 Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia estan obligades a comunicar la desaparició de l'animal a l'ajuntament on estigui censat en un termini de quaranta-vuit hores, de manera que en quedi constància.

14.9 El Registre general d'animals de companyia és públic i hi pot accedir tothom qui ho sol·liciti, d'acord amb el procediment i els criteris establerts en la legislació sobre el procediment administratiu i en la normativa sobre protecció de dades.

Article 15

Identificació

15.1 Els gossos, els gats i les fures han de ser identificats mitjançant:

a) Una identificació electrònica amb la implantació d'un microxip homologat.

b) Altres sistemes que es puguin establir per via reglamentària.

15.2 La persona o l'entitat responsable de la identificació de l'animal ha de lliurar a la persona posseïdora de l'animal un document acreditatiu en què constin les dades de la

identificació establertes per l'article 14.2. Així mateix, ha de comunicar les dades de la identificació al Registre general d'animals de companyia en el termini de vint dies, a comptar de la identificació.

15.3 Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia que vinguin d'altres comunitats autònomes o de fora de l'Estat i que esdevinguin residents a Catalunya han de validar-ne la identificació i registrar-los d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament.

15.4 La identificació dels gossos, els gats i les fures constitueix un requisit previ i obligatori per fer qualsevol transacció de l'animal i ha de constar en qualsevol document que hi faci referència. Qualsevol transacció duta a terme sense que hi consti la identificació de l'animal és nul·la i es té per no feta. La nul·litat de la transacció no eximeix la persona posseïdora de les responsabilitats que li puguin correspondre.

15.5 S'ha d'establir per reglament la necessitat d'identificar obligatòriament altres espècies d'animals per raó de la seva protecció, per raons de seguretat de les persones o béns o per raons ambientals o de control sanitari.

Capítol II

Abandonament i pèrdua d'animals de companyia i centres de recollida

Article 16

Recollida d'animals

16.1 Correspon als ajuntaments de recollir i controlar els animals abandonats, perduts o ensalvatgits i de controlar els animals salvatges urbans.

16.2 Els ajuntaments poden delegar la responsabilitat a què fa referència l'apartat 1 als ens locals supramunicipals, sempre sota el principi de la millora en l'eficiència del servei i sota l'aplicació dels preceptes d'aquesta Llei.

16.3 Els ajuntaments han de disposar de centres de recollida d'animals abandonats o perduts adequades i amb prou capacitat per al municipi, o convenir la realització d'aquest servei amb ens locals supramunicipals o amb altres municipis.

16.4 En la prestació del servei de recollida d'animals abandonats o perduts, els ajuntaments

o els ens locals supramunicipals, sens perjudici de la seva responsabilitat en el compliment de la normativa aplicable, poden concertar-ne l'execució amb entitats externes, preferentment amb associacions de protecció i defensa dels animals legalment constituïdes o amb empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.

16.5 El personal que treballi en els centres de recollida d'animals de companyia i que dugui a terme tasques de recollida o manipulació d'aquests animals ha d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals, les característiques i el contingut del qual han de ser establerts per reglament.

16.6 Els ajuntaments o els ens locals supramunicipals, per si mateixos o mitjançant associacions de protecció i defensa dels animals col·laboradores del departament competent en matèria de medi ambient, d'acord amb el que preveu l'article 20, han de confiscar els animals de companyia si hi ha indicis que se'ls maltracta o tortura, si presenten símptomes d'agressions físiques, desnutrició o atenció veterinària deficient o si romanen en instal·lacions indegudes.

Article 17

Recuperació d'animals

17.1 L'ajuntament o, si escau, l'ens local supramunicipal corresponent s'han de fer càrrec dels animals abandonats o perduts fins que siguin recuperats, cedits o, si escau, sacrificats segons el que estableix l'article 11.2.

17.2 El termini per recuperar un animal sense identificació és de vint dies. L'animal s'ha de lliurar amb la identificació corresponent i amb el pagament previ de totes les despeses originades.

17.3 Si l'animal porta identificació, l'ajuntament o, si escau, l'ens supramunicipal corresponent ha de notificar a la persona propietària o posseïdora que té un termini de vint dies per recuperar-lo i abonar prèviament totes les despeses originades. Transcorregut aquest termini, si la persona propietària o posseïdora no ha recollit l'animal, aquest es considera abandonat i pot de ser cedit, acollit temporalment o adoptat, efectes que han d'haver estat advertits en la notificació esmentada.

Article 18

Acolliment d'animals

18.1 Els centres de recollida d'animals abandonats o perduts han d'atendre les peticions d'acolliment d'animals de companyia, les quals s'han de formular per escrit.

18.2 L'acolliment dels animals de companyia s'ha d'ajustar als requeriments següents:

a) Els animals han de ser identificats prèviament a l'acolliment.

b) Els animals han de ser desparasitats, vacunats i esterilitzats d'acord amb el que preveu l'article 11.3, per garantir-ne unes condicions sanitàries correctes.

c) Cal lliurar un document on constin les característiques i les necessitats higienicosanitàries, etològiques i de benestar de l'animal.

d) Cada centre ha de dur el llibre de registre esmentat en l'article 21.b) amb les dades de cada animal que hi ingressa, de les circumstàncies de captura, trobada o lliurament, de la persona que n'ha estat propietària, si és coneguda, i també les dades de l'animal. L'especificació de les dades que han de constar en el Registre s'ha d'establir per via reglamentària.

18.3 Els centres de recollida d'animals abandonats han de disposar de les corresponents mesures de seguretat a fi de garantir la integritat física i psíquica dels animals, evitar-ne la fugida i limitar el nombre d'animals que conviuen en grups per evitar baralles i la propagació de malalties infectocontagioses. S'han de fixar per reglament els requisits que aquests centres han de reunir per complir el que estableix aquesta Llei. El control dels requisits previstos en aquest apartat correspon als ajuntaments tant en els centres propis com en els centres concertats.

Article 19

Captura de gossos, gats i fures ensalvatgits

19.1 Correspon als ajuntaments la captura en viu de gossos, gats i fures ensalvatgits per mètodes d'immobilització a distància.

19.2 En els casos en què la captura per immobilització no sigui possible, el departament competent en matèria de medi ambient ha d'autoritzar excepcionalment l'ús d'armes de foc

i ha de determinar qui ha d'emprar aquest sistema de captura excepcional.

Títol III

De les associacions de protecció i defensa dels animals

Article 20

Associacions de protecció i defensa dels animals

20.1 Les associacions de protecció i defensa dels animals s'han d'inscriure en el Registre d'associacions de protecció i defensa dels animals del departament competent en matèria de medi ambient per obtenir el títol d'entitat col·laboradora.

20.2 El departament competent en matèria de medi ambient pot convenir, en els termes previstos per la normativa vigent, amb les associacions de protecció i defensa dels animals l'acompliment de tasques en relació amb la protecció i la defensa dels animals.

20.3 El departament competent en matèria de medi ambient pot establir ajuts per a les associacions que han obtingut el títol d'entitats col·laboradores, destinats a les activitats que duguin a terme amb relació a la protecció i la defensa dels animals, especialment per a l'execució de programes d'adopció d'animals de companyia en famílies qualificades, per a la promoció de campanyes i programes d'esterilització de gossos, gats i fures, i també per a la promoció de campanyes de sensibilització de la ciutadania.

20.4 Les associacions a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article tenen la consideració d'interessades en els procediments sancionadors establerts per aquesta Llei, en els casos en què hagin formulat la denúncia corresponent o hagin formalitzat la compareixença en l'expedient sancionador, sens perjudici de la privacitat de les dades de caràcter personal.

Títol IV

Dels nuclis zoològics

Capítol I

Disposicions generals

Article 21

Requisits de funcionament

Els nuclis zoològics han de complir els requisits següents:

- a) Inscriure's en el Registre de nuclis zoològics del departament competent en matèria de medi ambient.
- b) Dur un llibre de registre oficial, diligenciat per l'Administració competent, en què es recullin de manera actualitzada les dades relatives a l'entrada i la sortida dels animals i les dades de la seva identificació.
- c) Disposar de les condicions higienicosanitàries i de benestar adequades a les necessitats dels animals, en els termes establerts per la normativa vigent. En especial, han de tenir instal·lacions adequades per evitar el contagi en els casos de malaltia, o per tenir-los, si escau, en períodes de quarantena.
- d) Tenir en lloc visible l'acreditació de la seva inscripció en el Registre de nuclis zoològics, quan es tracti d'establiments d'accés públic.
- e) Tenir les mesures de seguretat necessàries per evitar la fugida dels animals i els danys a persones, animals, coses, vies i espais públics i al medi ambient, i per evitar danys o atacs als animals.
- f) Disposar d'un servei veterinari, encarregat de vetllar per la salut i el benestar dels animals.
- g) Tenir a disposició de l'Administració competent tota la documentació referida als animals emplaçats al nucli d'acord amb la legalitat vigent.
- h) Vigilar que els animals s'adaptin a la nova situació, que no presentin problemes d'alimentació ni es doni cap altra circumstància que els pugui provocar danys, i de ser els responsables de prendre les mesures adequades en cada cas.

Article 22

Animals emprats en competicions, curses i apostes

22.1 Els animals de competició o cursa i els animals criats, importats i entrenats per a les curses a Catalunya han de ser tractats als canòdroms, als hipòdroms i fora d'aquestes

instal·lacions d'acord amb els principis generals establerts per aquesta Llei.

22.2 No poden participar en competicions i curses en les quals es fan apostes els animals que no estiguin identificats i registrats en el Registre d'animals de competició del departament competent en matèria de medi ambient.

22.3 Les instal·lacions previstes en l'apartat 1 han de tenir els mitjans per obtenir les proves necessàries per fer els controls antidopatge a fi de determinar si els animals que participen en les curses han pres medicaments o altres substàncies que els poden afectar de manera artificial l'organisme.

22.4 El departament competent en matèria de medi ambient ha de considerar el darrer propietari o propietària registrat com la persona responsable del benestar dels animals emprats en les curses. Aquest propietari o propietària ha de concertar els acords adequats per garantir el retir digne de l'animal, incloent-hi la participació en programes d'adopció com a animal de companyia.

Capítol II

Instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia

Article 23

Requisits mínims

Les instal·lacions o els centres per al manteniment d'animals de companyia han de portar el llibre de registre a què es refereix l'article 21.b, en el qual han de constar les dades identificadores de cada animal que hi entra i de la persona que n'és propietària o posseïdora. Aquest llibre ha d'estar a disposició de les administracions competents.

Capítol III

Establiments de venda d'animals i centres de cria d'animals

Article 24

Requisits

24.1 Els establiments de venda d'animals i els centres de cria d'animals han de complir els requisits de funcionament següents:

a) Estar inscrits en el Registre de nuclis zoològics.

b) Dur el llibre de registre regulat per l'article 21.b), i tenir-lo a disposició de l'Administració competent, el qual ha d'incloure les dades relatives a l'origen, la identificació i la destinació dels animals.

c) Vendre els animals desparasitats, sense símptomes aparents de patologies psíquiques o físiques i sense que pateixin, ni els animals que es venen ni els seus progenitors, malalties hereditàries diagnosticables. A més, els animals de companyia s'han de vendre esterilitzats, d'acord amb el que preveu l'article 11.3, i s'han de vendre identificats els animals per als quals la identificació és obligatòria d'acord amb l'article 15.

d) Disposar d'un servei veterinari propi o d'un assessorament veterinari exterior, que ha de constar en el llibre de registre.

e) Mantenir els animals en un lloc adequat dins l'establiment i no exhibir-los als aparadors de les botigues. Aquests animals han de ser allotjats, abeurats i alimentats correctament. Els gossos, els gats i les fures han d'estar identificats, i també els altres exemplars d'espècies la identificació de les quals sigui obligatòria.

f) Lliurar, en les vendes d'animals, un document en què s'ha de fer constar la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si escau, i el nucli zoològic. En el cas de les vendes a particulars, també s'ha de lliurar un document d'informació sobre les característiques de cada animal, les seves necessitats, els consells d'educació i les condicions de manteniment, sanitàries i de benestar necessàries, avalades per un col·legi de veterinaris o de biòlegs.

24.2 L'actuació d'aquests centres s'ha d'ajustar als requeriments següents:

a) Per a qualsevol transacció d'animals per mitjà de revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió, s'ha d'incloure a l'anunci el número de registre del nucli zoològic del centre venedor o donant.

b) Les persones professionals que treballin en establiments de venda, cria o importació d'animals i que hagin de manipular-los han d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals.

c) Els cadells importats o criats per ser venuts com a animals de companyia no poden de ser separats de la mare abans del moment de deslletament recomanat per a cada espècie.

24.3 Es prohibeix la instal·lació, a tot el territori de Catalunya, de granges, centres de cria o centres de subministrament de primats que tinguin com a objecte la seva reproducció o comercialització per a experimentació animal.

Article 25

Disposicions especials per als establiments que comercialitzen animals de companyia exòtics

Els establiments que comercialitzen animals de companyia exòtics han de complir, a més dels requisits establerts per l'article 24, les disposicions següents:

a) El venedor o la venedora dels animals ha de conèixer el nom científic de cada espècie que comercialitza i la legislació aplicable a cadascuna, i ha d'informar el comprador o la compradora de la prohibició d'alliberar exemplars d'espècies no autòctones.

b) La factura de venda ha d'incloure, si escau, el número CITES, o el que determini la normativa europea, de cada exemplar venut.

c) Les informacions escrites a què fa referència l'article 24.1.f) han d'incloure les especificacions relatives a l'espècie de l'exemplar venut, la grandària d'adult i la possibilitat de transmissió de zoonosi.

Títol V

Fauna salvatge autòctona i no autòctona

Capítol I

Normes generals

Article 26

Regulació

La protecció de la fauna salvatge autòctona i no autòctona es regeix pel que estableixen els tractats i els convenis internacionals, la normativa estatal i la comunitària, aquesta Llei i les disposicions que la despleguen.

Article 27

Fauna salvatge no autòctona

27.1 Les persones propietàries o posseïdores d'animals que pertanyen a les espècies de fauna salvatge no autòctona que es determinin per reglament han de tenir l'autorització prèvia del departament competent en matèria de medi ambient.

27.2 El Govern ha de determinar les espècies de fauna salvatge no autòctona que s'han d'inscriure en el Registre general d'animals de companyia per raons de protecció o seguretat de les persones o de protecció del medi ambient.

Article 28

Protecció dels peixos de talla petita

28.1 Es prohibeixen la pesca, el tràfic, la venda i el consum de peixos i de crancs menors de la fauna salvatge autòctona de 8 cm de llargada. Per als peixos, aquesta longitud es compta des de la punta de la boca fins al punt mitjà de l'aleta caudal. Per als crancs, la mida es compta des de l'ull fins a l'extrem de la cua estesa.

28.2 Sens perjudici del que disposa l'apartat 1, es pot autoritzar per reglament la pesca de peixos de menys de 8 cm en els entrenaments i campionats anomenats de pesca de minitalla al coup, organitzats per la Federació Catalana de Pesca Esportiva o per les seves entitats federades, i en la pràctica de la modalitat de pesca esportiva amb peixet, restringida a les espècies anomenades vairó i madrilla.

Article 29

Arts prohibits per a la captura d'animals

29.1 Es prohibeix la venda i la utilització de xarxes japoneses. Aquests arts només poden de ser utilitzats amb finalitats científiques, mitjançant l'autorització especial del departament competent en matèria de medi ambient i sota els requisits de precinte identificador que s'ha de determinar per reglament.

29.2 Es prohibeix la venda i la utilització de tota mena de paranys de tipus cep i del tipus ballesta per a la captura d'animals.

29.3 Es prohibeix la utilització de balins, d'armes d'aire comprimit i d'armes de calibre 22 en la pràctica de la caça.

Capítol II

Fauna salvatge autòctona protegida

Article 30

Declaració de fauna salvatge autòctona protegida

30.1 Les espècies de la fauna salvatge autòctona que inclou l'annex es declaren protegides a Catalunya.

30.2 El departament competent en matèria de medi ambient, d'acord amb l'estat de les poblacions de la fauna salvatge autòctona, pot ampliar la relació d'espècies protegides a Catalunya.

30.3 Les espècies declarades anualment espècies protegides o de caça o pesca prohibides per les resolucions que estableixen els períodes hàbils de caça i de pesca en el territori de Catalunya es consideren espècies de l'annex, amb la categoria D, mentre dura la temporada de caça o de pesca, i són sotmeses a idèntica protecció.

Article 31

Àrees de protecció de fauna salvatge autòctona

31.1 Amb la finalitat de conservar les espècies animals, s'estableixen les àrees de protecció següents:

a) Les reserves naturals de fauna salvatge.

b) Els refugis de fauna salvatge.

31.2 Les reserves naturals de fauna salvatge són àrees limitades per protegir determinades espècies i/o poblacions de la fauna salvatge en perill d'extinció. La declaració ha de ser atorgada pel departament competent en matèria de medi ambient, un cop feta la informació pública adient. No s'hi pot permetre cap activitat que perjudiqui o pugui perjudicar l'espècie o la població per a la protecció de la qual s'ha fet la declaració.

31.3 Els refugis de fauna salvatge són àrees limitades per preservar la fauna. La declaració ha de ser atorgada pel departament competent en matèria de medi ambient, d'ofici o a instància de les persones propietàries del terreny, amb l'informe previ del Consell de Caça de Catalunya, i, si es tracta de terrenys inclosos en

àrees privades de caça, havent fet prèviament la informació pública adient. En els refugis de fauna salvatge és prohibida la caça.

Article 32

Planejament

Els instruments de planejament territorial i urbanístic han d'assegurar la preservació, el manteniment i la recuperació dels biòtops i dels hàbitats de les espècies protegides.

Article 33

Prohibicions

33.1 Respecte de les espècies de fauna salvatge autòctona protegides, es prohibeix la caça, la captura, la tinença, el tràfic o el comerç, la importació i l'exhibició pública, tant dels exemplars adults com dels ous o les cries, i també de les parts o restes, llevat dels supòsits especificats per reglament. Aquesta prohibició afecta tant les espècies vives com les dissecades i tant l'espècie com els tàxons inferiors.

33.2 Pel que fa a les espècies migratòries, es prohibeix especialment la pertorbació dels espais de concentració, cria, muda, hivernada i descans.

Article 34

Autoritzacions de captura en viu

34.1 En condicions estrictament controlades, el departament competent en matèria de medi ambient pot autoritzar la captura en viu amb finalitats científiques, culturals, de reproducció en captivitat, de repoblació o de reintroducció en altres zones d'exemplars adults d'algunes de les espècies que detalla l'annex. En casos excepcionals i amb les mateixes finalitats, també es pot autoritzar la recollida d'ous i de cries.

34.2 En cas que no comporti amenaça per a les poblacions de l'espècie, es pot autoritzar la captura en viu d'exemplars adults o la recollida d'ous i cries de les espècies que detalla l'annex amb la finalitat de reintroduir aquestes espècies en altres àrees de Catalunya. Aquestes operacions requereixen un informe previ del departament competent en matèria de medi ambient sobre l'estat de la població d'aquella espècie a Catalunya.

34.3 Excepcionalment, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, es pot autoritzar la captura en viu, la tinença i l'exhibició pública de mascles de pinsà (*Fringilla coelebs*), cadenera (*Carduelis carduelis*), verdum (*Carduelis chloris*) i passerell (*Carduelis cannabina*) per a activitats tradicionals destinades a concursos de cant, sempre que les activitats esmentades no comportin un detriment per a les poblacions d'aquestes espècies. Es prohibeix la captura, la tinença i l'exhibició pública de femelles de les espècies esmentades.

Article 35

Caça selectiva temporal

35.1 Només si cal reduir la població animal d'una espècie protegida, en interès de la protecció d'altres espècies assenyalades per l'annex o per prevenir danys importants a conreus, ramats o forests, es pot autoritzar la caça selectiva temporal d'espècies indicades per l'annex. Aquesta autorització té caràcter extraordinari i requereix un informe que demostrï que l'operació de caça selectiva que s'ha de practicar no posa en perill el nivell de població, la distribució geogràfica o la taxa de reproducció de l'espècie protegida en el conjunt de Catalunya.

35.2 Durant el temps que duri la cacera, aquesta ha de ser controlada per representants del departament competent en matèria de medi ambient.

Article 36

Captura d'ocells per a falconeria

El departament competent en matèria de medi ambient ha de regular la captura d'ocells rapinyaires per a la pràctica de la falconeria.

Article 37

Lliuraments a nuclis zoològics i altres centres

Es faculta el departament competent en matèria de medi ambient perquè lliuri a nuclis zoològics o a altres centres exemplars vius irrecuperables per a la natura, amb finalitats científiques o educatives, o exemplars dissecats o les seves parts de les espècies protegides de la fauna salvatge autòctona recollides en l'annex d'aquesta Llei, tant si provenen de comisos com directament de la natura.

Capítol III

De la dissecció d'espècies protegides

Article 38

Autoritzacions de dissecció

38.1 En el cas d'animals morts, o d'animals ferits que s'han de sacrificar en no aconseguir-se que es recuperin, el departament competent en matèria de medi ambient en pot autoritzar la dissecció i la permanència posterior en centres de caràcter científic, cultural o educatiu.

38.2 Només es pot permetre la dissecció als particulars si es demostra la mort natural de l'animal, però ha de tenir l'autorització prèvia del departament competent en matèria de medi ambient. En cap cas no es pot autoritzar l'exhibició pública dels exemplars dissecats.

Article 39

Llibre de registre d'activitats de taxidèrmia

39.1 Totes les institucions, tallers i persones que practiquen activitats de taxidèrmia han de dur un llibre de registre en què han de constar les dades referents als exemplars de la fauna salvatge objecte de dissecció total o parcial.

39.2 Aquest llibre de registre, del qual s'han de determinar les dades per reglament, ha d'estar a disposició del departament competent en matèria de medi ambient perquè el pugui examinar.

Article 40

Registre de tallers de taxidermistes

Es crea el Registre de tallers de taxidermistes, dependent del departament competent en matèria de medi ambient. Per reglament s'han de fixar les condicions per accedir-hi.

Títol VI

Inspecció i vigilància

Article 41

Inspecció i vigilància dels animals de companyia

41.1 Corresponen als municipis o bé als consells comarcals o a les entitats locals supramunicipals, en el cas que els municipis els hagin cedit les competències, les funcions següents:

a) Exercir la inspecció i la vigilància dels animals de companyia.

b) Establir un cens municipal d'animals de companyia d'acord amb el que preveu l'article 14, el qual ha d'estar a disposició de les administracions i les autoritats competents.

c) Recollir i controlar els animals de companyia abandonats o perduts i els animals salvatges urbans.

d) Vigilar i inspeccionar els nuclis zoològics amb animals de companyia, especialment els establiments de venda, guarda, recollida i cria, i, si escau, comissar els animals de companyia.

41.2 Els ajuntaments i les organitzacions supramunicipals poden ordenar, amb l'informe previ del departament competent en matèria de sanitat animal, aïllar o comissar els animals de companyia si s'ha diagnosticat, sota criteri veterinari, que pateixen malalties transmissibles a les persones, sigui per sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat, sigui per sacrificar-los, si cal.

41.3 El departament competent en matèria de medi ambient i el departament competent en matèria de sanitat animal poden dur a terme, quan hi concorren circumstàncies excepcionals que puguin posar en perill el medi ambient o la sanitat animal, tasques d'inspecció als nuclis zoològics i comissar, si cal, els animals de companyia. S'ha de donar compte d'aquesta actuació a l'ens local del municipi on hi hagi l'animal de companyia afectat o el nucli zoològic de què es tracti, en un termini de quaranta-vuit hores.

Article 42

Inspecció i vigilància de la fauna salvatge

Corresponen al departament competent en matèria de medi ambient i als cossos i forces de seguretat la inspecció i la vigilància de les espècies de la fauna salvatge. Aquesta funció s'exerceix en col·laboració amb el departament competent en matèria de protecció dels animals, d'acord amb la normativa sobre sanitat animal.

Article 43

Col·laboració amb l'acció inspectora

Les persones posseïdores d'animals i les persones titulars de nuclis zoològics han de permetre a les autoritats competents les inspeccions i facilitar-los la documentació exigible.

Títol VII

Infraccions i sancions

Capítol I

Infraccions

Article 44

Classificació

44.1 Les infraccions de les disposicions d'aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus o molt greus.

44.2 Són infraccions lleus:

- a) Tenir en possessió un gos, un gat, una fura o altres animals que s'han de registrar obligatòriament no inscrits en el Registre general d'animals de companyia.
- b) No portar un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals que s'han de vacunar o tractar obligatòriament, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.
- c) Vendre animals de companyia a persones menors de setze anys i a persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.
- d) Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.
- e) Transportar animals incomplint els requisits establerts per l'article 8.
- f) No dur identificats els gats, els gossos i les fures i els altres animals que s'hagin d'identificar d'acord amb el reglament, o incomplir els requisits establerts per aquesta Llei i la normativa que la desplega en relació amb aquesta identificació.

g) No posseir, el personal dels nuclis zoològics que manipuli animals, el certificat corresponent al curs de cuidador o cuidadora d'animals, reconegut oficialment.

h) Filmar escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals sense l'autorització administrativa prèvia.

i) Usar coles o substàncies enganxoses com a mètode de control de poblacions d'animals vertebrats, amb l'excepció prevista en l'article 9.2.

j) No tenir en lloc visible l'acreditació de la inscripció en el Registre de nuclis zoològics.

k) No tenir actualitzat el llibre de registre oficial establert per als nuclis zoològics i per a les institucions, els tallers i les persones que practiquen activitats de taxidèrmia.

l) Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals.

m) Tenir espècies incloses en l'annex amb la categoria D, i també parts, ous, cries o productes obtinguts a partir d'aquests exemplars, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.

n) Practicar la caça, la captura o el comerç de qualsevol exemplar d'espècie de fauna vertebrada autòctona no protegida, llevat dels supòsits reglamentats.

o) Fer exhibició ambulat d'animals com a reclam.

p) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista del seu benestar, si no els comporta un risc greu per a la salut.

q) No evitar la fugida d'animals.

r) Maltractar animals, si no els produeix resultats lesius.

s) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.

t) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.

u) Vendre o fer donació d'animals per mitjà de revistes de reclam o publicacions assimilables sense la inclusió del número de registre de nucli zoològic.

v) No comunicar, la persona propietària o posseïdora, la desaparició d'un animal de companyia.

x) Qualsevol altra infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de la normativa que la desplegui que no hagi estat tipificada de greu o molt greu.

44.3 Són infraccions greus:

a) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat, si els comporta risc greu per a la salut.

b) No tenir el llibre de registre oficial establert per als nuclis zoològics i per a les institucions, els tallers i les persones que practiquen activitats de taxidèrma, o no tenir-lo diligenciat per l'Administració competent.

c) No vacunar els animals domèstics de companyia o no aplicar-los els tractaments obligatoris.

d) Incomplir, els nuclis zoològics, qualsevol de les condicions i els requisits establerts en el títol IV.

e) Fer venda ambulat d'animals fora de mercats, fires i qualsevol altre certamen autoritzat.

f) Vendre animals o fer-ne donació, els centres de cria d'animals, si no han estat inscrits en el Registre de nuclis zoològics.

g) Anul·lar el sistema d'identificació dels animals sense prescripció ni control veterinari.

h) No mantenir en captivitat o en les condicions que per via reglamentària s'estableixin o exhibir i passejar per les vies i els espais públics animals salvatges pertanyents a espècies de comerç permès que per les seves característiques puguin causar danys a les persones, als béns i al medi ambient.

i) Fer tir al colom.

j) Incomplir l'obligació de vendre animals en les condicions a què fa referència l'article 24.1.c).

k) No lliurar la documentació exigida en tota transacció d'animals.

l) Maltractar o agredir físicament els animals si els comporta conseqüències greus per a la salut.

m) Fer matances públiques d'animals.

n) Instal·lar atraccions firals giratòries amb animals vius lligats i altres assimilables.

o) Fer un ús no autoritzat d'animals en espectacles.

p) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.

q) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals, i també de parts, d'ous o de cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i no autòctona declarades protegides per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.

r) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrma d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria C, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.

r bis) Practicar la caça, la captura en viu, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrma d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria D, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.

s) No estar inscrit en el Registre de nuclis zoològics.

t) Oposar resistència a la funció inspectora o posar entrebancs a la inspecció d'instal·lacions que allotgin animals.

u) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut.

v) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a l'animal.

w) Caçar en espais declarats reserves naturals de fauna salvatge on la caça és prohibida i en refugis de fauna salvatge, llevat dels casos autoritzats pel departament competent en matèria de medi ambient.

x) Incomplir les obligacions establertes per l'article 22.4 de procurar el benestar dels animals emprats en curses una vegada finalitzada la seva participació en aquestes curses.

y) Participar en competicions i curses en les quals es fan apostes sobre animals que no estan identificats i registrats en el Registre d'animals de competició.

y bis) Posseir o emprar arts de caça o captura prohibits, o comerciar-hi, especificats en l'annex 3 del Reial decret 1095/1989, de 8 de setembre, pel qual es declaren les espècies de caça i pesca i s'estableixen les normes per a la seva protecció, o bé en la norma que el substitueixi, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.

z) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any.

z bis) Incomplir l'obligatorietat d'esterilitzar els animals de companyia en els supòsits determinats legalment.

44.4 Són infraccions molt greus:

a) Maltractar o agredir físicament els animals, si els comporta conseqüències molt greus per a la salut.

b) Sacrificar gats, gossos i fures fora dels casos esmentats per l'article 11.2.

c) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.

d) Capturar gossos, gats i fures ensalvatgits mitjançant l'ús d'armes de foc sense l'autorització corresponent del departament competent en matèria de medi ambient.

e) No evitar la fugida d'animals d'espècies de fauna salvatge no autòctona, d'animals de companyia exòtics o d'híbrids de manera que pugui comportar una alteració ecològica greu.

f) Esterilitzar animals, practicar mutilacions a animals i sacrificar animals sense control

veterinari o en contra de les condicions i els requisits establerts per aquesta Llei.

g) Organitzar baralles de gossos, de galls o d'altres animals, i també participar en aquest tipus d'actes.

h) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari i de benestar, si els perjudicis als animals són molt greus.

i) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals o dels ous i les cries d'exemplars d'espècies de la fauna salvatge autòctona i de la no autòctona declarades altament protegides o en perill d'extinció per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.

j) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb les categories A i B, i també de parts, d'ous i de cries d'aquests exemplars.

k) Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any.

Capítol II

Sancions

Article 45

Multes, comís i tancament d'instal·lacions

45.1 Les infraccions comeses contra aquesta Llei són sancionades amb multes de fins a 20.000 euros.

45.2 La imposició de la multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció, sens perjudici de l'aplicació del comís preventiu que es pot determinar a criteri de l'autoritat actuant en el moment d'estendre l'acta d'inspecció o interposar la denúncia. La imposició de la multa també comporta, en tots els casos, el comís dels arts de caça o captura i dels instruments amb què s'ha dut a terme, els quals poden de ser retornats a la persona propietària un cop abonada la sanció, llevat que es tracti d'arts de caça o captura prohibits.

45.3 La comissió de les infraccions molt greus o la reiteració en les infraccions greus pot

comportar el tancament temporal de les instal·lacions, els locals o els establiments respectius, amb la corresponent anotació al Registre de nuclis zoològics, i també la inhabilitació per a la tinença d'animals per un període de dos mesos a cinc anys.

45.4 L'incompliment d'alguna de les normatives o condicions d'una autorització excepcional per a la captura o la possessió d'un animal d'una espècie de fauna autòctona pot comportar la retirada cautelar in situ i immediata d'aquesta autorització pels agents de l'autoritat.

45.5 Les persones que disposen d'aquestes autoritzacions excepcionals, en el cas de ser sancionades per l'incompliment d'alguns dels termes o normatives en aquesta matèria, han de ser inhabilitades per a l'activitat a què fa referència l'apartat 4 per un període d'un any a cinc anys.

Article 46

Quantia de les multes

46.1 Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 100 euros fins a 400 euros; les greus, amb una multa de 401 euros fins a 2.000 euros, i les molt greus, amb una multa de 2.001 euros fins a 20.000 euros.

46.2 En la imposició de les sancions s'han de tenir en compte, per graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

- a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
- b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.
- d) La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de reparació.
- e) El volum de negoci de l'establiment.
- f) La capacitat econòmica de la persona infractora.
- g) El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.

h) El fet que hi hagi requeriment previ.

46.3 Hi ha reincidència si en el moment de cometre's la infracció no ha transcorregut un any des de la imposició per resolució ferma d'una altra sanció amb motiu d'una infracció de la mateixa qualificació. Si s'hi aprecia la reincidència, la quantia de les sancions es pot incrementar fins al doble de l'import màxim de la sanció corresponent a la infracció comesa, sense excedir en cap cas el límit més alt fixat per a la infracció molt greu.

46.4 En el cas de comissió, per primer cop, d'infraccions de caràcter lleu, es poden dur a terme actuacions d'educació ambiental, de prestació de serveis de caràcter cívic en benefici de la comunitat relacionades amb la protecció dels animals, o d'advertiment, sense que calgui iniciar un procediment sancionador, llevat de les infraccions comeses en matèria de fauna autòctona, en les quals sempre s'ha d'iniciar l'expedient sancionador corresponent. D'acord amb el que s'estableix per reglament, el Govern pot estendre aquestes actuacions d'educació ambiental o de prestació d'activitats de caràcter cívic en benefici de la comunitat relacionades amb la protecció dels animals a qualsevol infractor, sigui quina sigui la infracció comesa, i, si escau, la sanció imposada, com a mesura específica complementària.

Article 47

Comís d'animals

47.1 Les administracions poden comissar de manera immediata els animals, sempre que hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de les normatives que la despleguin.

47.2 En el cas de comissos d'exemplars de fauna salvatge autòctona capturats in situ, sempre que es tingui la seguretat que estan en perfectes condicions, els exemplars poden de ser alliberats immediatament.

47.3 Si el dipòsit prolongat d'animals procedents de comís pot de ser perillós per a la seva supervivència, els pot comportar patiments innecessaris o, en el cas de fauna autòctona, en fes perillar la readaptació a la vida salvatge, el departament competent en matèria de medi ambient pot decidir la destinació final de l'animal.

47.4 Quan fineixin les circumstàncies que han determinat el comís, en el cas que la persona

sigui sancionada, s'ha de determinar la destinació de l'animal.

47.5 Les despeses ocasionades pel comís, les actuacions que hi estiguin relacionades i, en el cas de fauna salvatge autòctona, la rehabilitació de l'animal per alliberar-lo van a compte de la persona causant de les circumstàncies que l'han determinat.

Article 48

Responsabilitat civil i reparació de danys

48.1 La imposició de qualsevol sanció establerta per aquesta Llei no exclou la valoració de l'exemplar en el cas que es tracti de fauna protegida, la responsabilitat civil i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguin correspondre a la persona sancionada, inclosa la reparació dels danys mediambientals causats. Les espècies de fauna protegida, indicades en l'annex, tenen el valor econòmic següent:

A: 6.000 euros

B: 2.000 euros

C: 300 euros

D: 100 euros

El valor econòmic per la mort o la irrecuperabilitat de qualsevol exemplar d'espècie de vertebrat salvatge no cinegètic, exceptuant-ne els rosegadors no protegits i els peixos, llevat dels supòsits autoritzats, és, com a mínim, la determinada per a la categoria D. A les espècies salvatges de presència accidental o ocasional a Catalunya que no tinguin un origen provocat per l'home se'ls aplica el valor econòmic de la categoria C.

48.2 En els contenciosos que tinguin per objecte el valor econòmic d'un animal, sempre que aquest valor no resulti de la factura de compra corresponent, s'estableix el valor mínim dels animals de companyia en la quantia equivalent a la compra d'un animal de la mateixa espècie i raça.

48.3 Si l'animal no pertany a una raça determinada i no hi ha cap prova de la seva adquisició a títol oneros, el paràmetre d'avaluació econòmica de l'animal s'ha de centrar en el valor de mercat d'animals de característiques similars.

Article 49

Responsables de les infraccions

49.1 És responsable per infraccions d'aquesta Llei qualsevol persona física o jurídica que per acció o per omissió infringeixi els preceptes continguts en aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

49.2 Si no és possible determinar el grau de participació de les diferents persones físiques o jurídiques que han intervingut en la comissió de la infracció, la responsabilitat és solidària.

Article 50

Procediment sancionador

Per imposar les sancions corresponents a les infraccions tipificades per aquesta Llei, cal seguir el procediment sancionador regulat pel Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador aplicable als àmbits de competència de la Generalitat, i també la Llei de l'Estat 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

Article 51

Administració competent per sancionar

51.1 La imposició de les sancions establertes per la comissió de les infraccions tipificades en aquesta Llei correspon:

a) En el cas de les infraccions relatives a la fauna salvatge autòctona:

Primer. Al director o a la directora dels serveis territorials del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions lleus o greus.

Segon. Al conseller o a la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions molt greus.

b) Per a la resta d'infraccions:

Primer. Als alcaldes dels municipis de 5.000 habitants o més, si es tracta d'infraccions lleus comeses en el terme municipal.

Segon. Al director o a la directora dels serveis territorials del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions lleus comeses en municipis de menys de 5.000 habitants, i també si es tracta d'infraccions greus.

Tercer. Al conseller o a la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions molt greus.

51.2 No obstant el que estableix l'apartat 1, la competència per sancionar infraccions d'aquesta Llei relatives als espectacles, les activitats i els establiments inclosos en el Catàleg dels espectacles, les activitats recreatives i els establiments públics sotmesos a la Llei 10/1990, de 15 de juny, correspon al departament competent per aplicar la Llei 10/1990, o norma que la substitueixi.

Article 52

Multes coercitives

52.1 Si la persona que hi està obligada no compleix les obligacions establertes per aquesta Llei, l'autoritat competent la pot requerir perquè, en un termini suficient, les compleixi, amb l'advertiment que, en el cas contrari, se li imposarà una multa coercitiva amb assenyalament de quantia, si escau, i fins a un màxim de 500 euros, sens perjudici de les sancions aplicables.

52.2 En cas d'incompliment, l'autoritat competent pot dur a terme requeriments successius fins a un màxim de tres. En cada requeriment, la multa coercitiva pot de ser incrementada el 20% respecte de la multa acordada en el requeriment anterior.

52.3 Els terminis concedits han de ser suficients per poder dur a terme la mesura de què es tracti i per evitar els danys que es puguin produir si no s'adopta la mesura en el temps corresponent.

Disposicions addicionals

.1 Comissió tècnica d'inspecció de nuclis zoològics amb fauna salvatge

Es crea la Comissió tècnica d'inspecció de nuclis zoològics amb fauna salvatge a fi de vetllar perquè les instal·lacions siguin segures per a les persones i els animals i perquè els nuclis zoològics tinguin cura del benestar dels animals. S'han d'establir per reglament les

funcions i el règim de funcionament d'aquesta Comissió.

.2 Registre d'empreses de control i recollida d'animals de companyia i Registre d'animals de competició

2.1 Es crea el Registre d'empreses de control i recollida d'animals de companyia, en el qual s'han d'inscriure les empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.

2.2 Es crea el Registre d'animals de competició, en el qual s'han d'inscriure els animals que s'utilitzen en competicions o curses on es fan apostes.

2.3 S'han d'establir per reglament el contingut i el funcionament dels registres a què fa referència aquesta disposició.

.3 Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals

Es crea el Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals, l'organització i les finalitats del qual, en compliment d'aquesta Llei, han de ser establerts per reglament.

.4 Campanyes de divulgació

El Govern ha d'elaborar, juntament amb les entitats defensores i col·laboradores, campanyes divulgadores i informatives del contingut d'aquesta Llei per als cursos escolars i per a la població en general.

.5 Normativa específica

5.1 Es regeixen per la normativa específica corresponent:

a) Els animals d'explotacions ramaderes.

b) La pesca, la recollida de marisc, la captura d'animals i la caça.

c) Els gossos considerats potencialment perillosos.

d) Els gossos pigall.

e) Els animals utilitzats per a experimentació i per a altres finalitats científiques.

5.2 La protecció de la fauna autòctona també ha de ser regulada per la seva normativa específica,

sens perjudici de l'aplicabilitat de la normativa general de protecció dels animals establerta per aquesta Llei.

.6 Pràctica de la pesca esportiva amb peix viu

Sens perjudici del que disposa l'article 28, es pot autoritzar la pràctica de la modalitat de pesca esportiva amb peix viu, restringida a les espècies que s'estableixin per reglament.

.7 Consell Assessor sobre els Drets dels Animals

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, s'ha de crear el Consell Assessor sobre els Drets dels Animals, constituït per representants dels sectors interessats i de les administracions competents, que ha de tenir funcions d'assessorament en matèria de protecció dels animals.

.8 Destinació dels ingressos procedents de les sancions

El departament competent en matèria de medi ambient ha de destinar els ingressos procedents de les sancions per infraccions d'aquesta Llei a actuacions que tinguin per objecte el foment de la protecció dels animals.

.9 Modificació del barem de valoració i de les categories per espècie

Es faculta el Govern perquè modifiqui per decret el barem de valoració establert per l'article 48.1, i també, segons l'evolució de les poblacions, la categoria per espècie que recull l'annex.

.10 Suport als ens locals

10.1 El departament competent en matèria de medi ambient ha d'establir, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries, línies d'ajuts als ens locals perquè els facilitin dur a terme les funcions que els corresponen en virtut d'aquest Text refós.

10.2 El departament competent en matèria de medi ambient ha de donar suport tècnic i assessorament als ens locals perquè duguin a terme les funcions que els corresponen en virtut d'aquest Text refós. Els termes i les condicions d'aquest suport s'han de regular per mitjà de convenis de col·laboració.

.11 Recollida d'animals exòtics

11.1 El departament competent en matèria de medi ambient ha d'establir convenis amb els ens locals per fixar els termes en què aquests ens locals han de recollir i lliurar a centres especialitzats els animals exòtics abandonats o perduts.

11.2 Els ens locals poden concertar l'execució de la prestació dels serveis de recollida i lliurament a què fa referència l'apartat 1 amb les entitats o les empreses que disposin dels mitjans tècnics i personals adequats.

.12 Pròrroga en l'aplicació de l'article 11.1 de la Llei 22/2003 en determinats casos

El Govern pot prorrogar el termini d'entrada en vigor de l'article 11.1 de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, recollit en l'article 11.2 d'aquest Text refós, que era l'1 de gener de 2007, d'acord amb el que preveu la disposició final quarta de la Llei 22/2003, fins a un màxim d'un any, als municipis o a les entitats supramunicipals que tenen delegades les competències en la matèria, si constata una greu dificultat per aplicar l'article esmentat, sempre que l'ajuntament o l'entitat supramunicipal afectat presenti un pla que comprometi l'assoliment en aquest període de temps dels objectius previstos en l'article esmentat.

.13 Dotació econòmica de programes de reeducació i conscienciació

Als efectes del que disposa l'article 32.4 de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, en la redacció establerta per l'article 6.6 d'aquesta Llei, que es recull en l'article 46.4 d'aquest Text refós, el Govern ha d'aprovar i dotar econòmicament abans de l'1 de gener de 2007 programes concrets de reeducació i de conscienciació de respecte envers la natura i els animals, els quals han d'incloure necessàriament la instrucció sobre els drets i les obligacions dels propietaris o els posseïdors d'animals i del règim de protecció dels animals.

Disposicions transitòries

.1 Curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, els centres de recollida d'animals de companyia i tota la resta de nuclis zoològics han d'haver complert l'obligació de l'execució del curs de cuidador o cuidadora d'animals.

.2 Grup d'espècies de fauna no autòctona

Qui posseeixi animals pertanyents al grup d'espècies de fauna no autòctona ho ha de notificar al departament competent en matèria de medi ambient de la manera que s'estableixi per reglament, abans d'un any comptat des de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals.

Disposicions finals

.1 Desplegament i execució

1.1 El Govern ha de dictar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, el reglament per desplegar-la i executar-la.

1.2 El Govern ha d'establir la dotació pressupostària suficient per aplicar i desplegar aquesta Llei.

.2 Programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini de sis mesos a comptar a partir de l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, el Govern ha d'aprovar el programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals a què fa referència aquesta Llei.

.3 Actualització de les sancions pecuniàries

Per decret del Govern de la Generalitat, es poden actualitzar els màxims de les sancions pecuniàries establertes per aquesta Llei, tenint en compte la variació de l'índex de preus de consum.

Annex

Espècies protegides de la fauna salvatge autòctona

Categoria

a) Vertebrats

Mamífers

Insectívors

C Rata mesquera (*Galemys pyrenaicus*)

D Eriçó clar (*Aethechinus algeris*)

D Eriçó fosc (*Erinaceus europaeus*)

D Musaranya d'aigua mediterrània (*Neomys anomalus*)

D Musaranya d'aigua pirinenca (*Neomys fodiens*)

D Musaranya de Millet (*Sorex coronatus*)

Quiròpters

C Ratapinyada gran de ferradura (*Rhinolophus ferrumequinum*)

C Ratapinyada petita de ferradura (*Rhinolophus hipposideros*)

C Ratapinyada mediterrània de ferradura (*Rhinolophus euryale*)

C Ratapinyada mitjana de ferradura (*Rhinolophus mehelyi*)

C Ratapinyada de Bechtein (*Myotis bechteinii*)

C Ratapinyada orelluda gran o de musell gran (*Myotis myotis*)

C Ratapinyada orelluda mitjana o de musell agut (*Myotis blythii*)

C Ratapinyada de Natterer (*Myotis nattereri*)

C Ratapinyada d'orelles dentades (*Myotis emarginata*)

C Ratapinyada de peus grans (*Myotis capaccinii*)

C Ratapinyada d'aigua (*Myotis daubentonii*)

C Ratapinyada de bigotis (*Myotis mystacinus*)

D Ratapinyada comuna (*Pipistrellus pipistrellus*)

D Ratapinyada comuna nana (*Pipistrellus pipistrellus pygmaeus*)

C Ratapinyada de Nathusius (*Pipistrellus nathusii*)

D Ratapinyada de vores clares (Pipistrellus kuhlii)

D Ratapinyada muntanyenca (Hypsugo savii)

D Ratapinyada dels graners (Eptesicus serotinus)

C Ratapinyada de bosc (Barbastella barbastellus)

D Ratapinyada orelluda septentrional (Plecotus auritus)

D Ratapinyada grisa (Plecotus austriacus)

C Ratapinyada de cova (Miniopterus schreibersii)

C Ratapinyada de cua llarga (Tadarida teniotis)

C Ratapinyada nocturna petita (Nyctalus leisleri)

C Ratapinyada nocturna gegant (Nyctalus lasiopterus)

C Ratapinyada nocturna mitjana (Nyctalus noctula)

Rosegadors

D Esquirol (Sciurus vulgaris)

D Talpó pirinenc (Microtus pyrenaicus)

D Talpó de tartera (Microtus nivalis)

D Liró gris (Glis glis)

D Rata d'aigua (Arvicola sapidus)

Carnívors

A Ós bru (Ursus arctos)

A Llúdriga comuna europea (Lutra lutra)

A Visó europeu (Mustela lutreola)

B Turó (Mustela putorius)

B Ermini (Mustela erminea)

D Mostela (Mustela nivalis)

B Marta (Martes martes)

B Gat fer o gat salvatge (Felis silvestris)

A Linx boreal (Lynx lynx)

A Linx ibèric (Lynx pardina)

A Vell marí o foca mediterrània (Monachus monachus)

A Cetacis (totes les espècies presents a Catalunya)

Ocells

Anseriformes

B Ànec canyella (Tadorna ferruginea)

C Ànec blanc (Tadorna tadorna)

A Xarxet marbrenc (Marmaronetta angustirostris)

C Morell buixot (Aythya marila)

B Morell xocolater (Aythya nyroca)

C Èider (Somateria mollissima)

C Ànec glacial (Clangula hyemalis)

C Ànec negre (Melanitta nigra)

C Ànec fosc (Melanitta fusca)

C Morell d'ulls grocs (Bucephala clangula)

C Bec de serra petit (Mergus albellus)

C Bec de serra mitjà (Mergus serrator)

C Bec de serra gros (Mergus merganser)

A Ànec capblanc (Oxyura leucocephala)

Galliformes

B Perdiu blanca (Lagopus muta)

A Gall fer (Tetrao urogallus)

Gaviformes

- C Calàbria petita (*Gavia stellata*)
- C Calàbria agulla (*Gavia arctica*)
- C Calàbria grossa (*Gavia immer*)
- Podicipediformes
- C Cabusset (*Tachybaptus ruficollis*)
- C Cabussó emplomallat (*Podiceps cristatus*)
- C Cabussó orellut (*Podiceps auritus*)
- C Cabussó collnegre (*Podiceps nigricollis*)
- Procel·lariformes
- B Baldriga cendrosa (*Calonectris diomedea*)
- C Baldriga grisa (*Puffinus griseus*)
- A Baldriga balear (*Puffinus mauretanicus*)
- B Baldriga mediterrània (*Puffinus yelkouan*)
- B Ocell de tempesta (*Hydrobates pelagicus*)
- Pelecaniformes
- C Corb marí emplomallat (*Phalacrocorax aristotelis*)
- C Mascarell (*Morus bassanus*)
- Ciconiformes
- A Bitó comú (*Botaurus stellaris*)
- C Martinet menut (*Ixobrychus minutus*)
- C Martinet de nit (*Nycticorax nycticorax*)
- C Martinet ros (*Ardeola ralloides*)
- D Esplugabous (*Bubulcus ibis*)
- D Martinet blanc (*Egretta garzetta*)
- B Agró blanc (*Egretta alba*)
- C Bernat pescaire (*Ardea cinerea*)
- B Agró roig (*Ardea purpurea*)
- B Cigonya negra (*Ciconia nigra*)
- B Cigonya blanca (*Ciconia ciconia*)
- B Capó reial (*Plegadis falcinellus*)
- B Becplaner (*Platalea leucorodia*)
- B Flamenc (*Phoenicopterus roseus*)
- Accipitriformes (rapinyaires diürns)
- B Àguila pescadora (*Pandion haliaetus*)
- C Aligot vesper (*Pernis apivorus*)
- B Esparver d'espalles negres (*Elanus caeruleus*)
- C Milà negre (*Milvus migrans*)
- B Milà reial (*Milvus milvus*)
- A Trencalòs (*Gypaetus barbatus*)
- B Aufrany (*Neophron percnopterus*)
- B Voltor comú (*Gyps fulvus*)
- A Voltor negre (*Aegypius monachus*)
- C Àguila marcenca (*Circus gallicus*)
- B Arpella (vulgar) (*Circus aeruginosus*)
- B Arpella pàl·lida (*Circus cyaneus*)
- B Esparver cendrós (*Circus pygargus*)
- C Astor (*Accipiter gentilis*)
- C Esparver (vulgar) (*Accipiter nisus*)
- C Aligot (comú) (*Buteo buteo*)
- C Aligot calçat (*Buteo lagopus*)
- B Àguila daurada (*Aquila chrysaetos*)
- B Àguila calçada (*Hieraetus pennatus*)
- A Àguila cuabarrada (*Hieraetus fasciatus*)
- Falconiformes (rapinyaires diürns)
- B Xoriguer petit (*Falco naumanni*)

C Xoriguer (comú) (*Falco tinnunculus*)

B Falcó cama-roig (*Falco vespertinus*)

C Esmerla (*Falco columbarius*)

C Falcó mostatxut (*Falco subbuteo*)

B Falcó de la reina (*Falco eleonora*)

B Falcó pelegrí (*Falco peregrinus*)

Gruiformes

C Rascló (*Rallus aquaticus*)

C Polla pintada (*Porzana porzana*)

C Rasclotó (*Porzana parva*)

B Rasclot (*Porzana pusilla*)

B Guatlla maresa (*Crex crex*)

D Polla blava (*Porphyrio porphyrio*)

B Fotja banyuda (*Fulica cristata*)

B Grua (vulgar) (*Grus grus*)

B Sisó (*Tetrax tetrax*)

Caradriiformes

B Garsa de mar (*Haematopus ostralegus*)

C Cames llargues (*Himantopus himantopus*)

C Bec d'alena (*Recurvirostra avosetta*)

C Torlit (*Burhinus oedipnes*)

B Perdiu de mar (*Glareola pratincola*)

C Corriol petit (*Charadrius dubius*)

C Corriol gros (*Charadrius hiaticula*)

C Corriol camanegra (*Charadrius alexandrinus*)

B Corriol pit-roig (*Charadrius morinellus*)

C Daurada grossa (*Pluvialis apricaria*)

C Pigre gris (*Pluvialis squatarola*)

C Territ gros (*Calidris canutus*)

C Territ tresdits (*Calidris alba*)

C Territ menut (*Calidris minuta*)

C Territ de Temminck (*Calidris temminckii*)

C Territ becllarg (*Calidris ferruginea*)

C Territ variant (*Calidris alpina*)

C Batallaire (*Philomachus pugnax*)

C Becadell sord (*Lymnocyptes minimus*)

C Becadell gros (*Gallinago media*)

C Tètol cuanegra (*Limosa limosa*)

C Tètol cuabarrat (*Limosa lapponica*)

C Polit cantaire (*Numenius phaeopus*)

C Becut (*Numenius arquata*)

C Gamba roja pintada (*Tringa erythropus*)

C Gamba roja vulgar (*Tringa totanus*)

C Siseta (*Tringa stagnatilis*)

C Gamba verda (*Tringa nebularia*)

C Xivita (*Tringa ochropus*)

C Valona (*Tringa glareola*)

C Xivitona (vulgar) (*Actitis hypoleucos*)

C Remena-rocs (*Arenaria interpres*)

C Escuraflascons becfí (*Phalaropus lobatus*)

C Escuraflascons becgròs (*Phalaropus fulicarius*)

C Paràsit cuaample (*Stercorarius pomarinus*)

C Paràsit cuapunxegut (*Stercorarius parasiticus*)

C Paràsit cuallarg (*Stercorarius longicaudus*)

C Paràsit gros (*Stercorarius skua*)

C Gavina capnegra (*Larus melanocephalus*)
 C Gavina menuda (*Larus minutus*)
 B Gavina capblanca (*Larus genei*)
 B Gavina corsa (*Larus audouinii*)
 C Gavina cendrosa (*Larus canus*)
 C Gavinot (*Larus marinus*)
 C Gavineta (de tres dits) (*Rissa tridactyla*)
 B Curroc (*Sterna nilotica*)
 C Xatrac gros (*Sterna caspia*)
 C Xatrac bengalí (*Sterna bengalensis*)
 C Xatrac becllarg (*Sterna sandvicensis*)
 C Xatrac (comú) (*Sterna hirundo*)
 B Xatrac menut (*Sterna albifrons*)
 C Fumarell carablanc (*Chlidonias hybrida*)
 C Fumarell alablanc (*Chlidonias leucopterus*)
 C Fumarell negre (*Chlidonias niger*)
 C Somorgollaire (*Uria aalge*)
 C Fraret (*Fratercula artica*)
 C Gavot (*Alca torda*)
 Pteroclifformes
 A Xurra (*Pterocles orientalis*)
 A Ganga (*Pterocles alchata*)
 Cuculiformes
 C Cucut reial (*Clamator grandarius*)
 D Cucut (*Cuculus canorus*)
 Estrigiformes (rapinyaires nocturns)
 C Òliba (*Tyto alba*)
 C Xot (*Otus scops*)
 B Duc (*Bubo bubo*)
 C Mussol (comú) (*Athene noctua*)
 C Gamarús (*Strix aluco*)
 C Mussol banyut (*Asio otus*)
 C Mussol emigrant (*Asio flammeus*)
 B Mussol pirinenc (*Aegolius funereus*)
 Caprimulgiformes
 C Enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*)
 C Siboc (*Caprimulgus ruficollis*)
 Apodiformes
 D Ballester (*Apus melba*)
 D Falciot negre (*Apus apus*)
 D Falciot pàl·lid (*Apus pallidus*)
 Coraciformes
 C Blauet (*Alcedo atthis*)
 D Abellerol (*Merops apiaster*)
 C Gaig blau (*Coracias garrulus*)
 D Puput (*Upupa epops*)
 Piciformes
 C Colltort (*Jynx torquilla*)
 D Picot verd (*Picus viridis*)
 C Picot negre (*Dryocopus martius*)
 D Picot garser gros (*Dendrocopos major*)
 B Picot garser mitjà (*Dendrocopos medius*)
 B Picot garser petit (*Dendrocopos minor*)
 Passeriformes
 A Alosa becuda (*Chersophilus duponti*)
 C Calàndria (*Melanocorypha calandra*)

C Terrerola vulgar (Calandrella brachydactyla) D Bitxac rogenic (Saxicola rubetra)
 C Terrerola rogenca (Calandrella rufescens) D Bitxac comú (Saxicola torquatus)
 D Cogullada (vulgar) (Galerida cristata) D Còlit gris (Oenanthe oenanthe)
 D Cogullada fosca (Galerida theklae) D Còlit ros (Oenanthe hispanica)
 D Cotoliu (Lullula arborea) C Còlit negre (Oenanthe leucura)
 C Oreneta de ribera (Riparia riparia) D Merla roquera (Monticola saxatilis)
 D Roquerol (Ptyonoprogne rupestris) D Merla blava (Monticola solitarius)
 D Oreneta vulgar (Hirundo rustica) D Merla de pit blanc (Turdus torquatus)
 D Oreneta cua-rogenca (Hirundo daurica) D Rossinyol bord (Cettia cetti)
 D Oreneta cuablanca (Delichon urbicum) D Trist (Cisticola juncidis)
 D Trobat (Anthus campestris) D Boscaler pintat gros (Locustella naevia)
 D Piula dels arbres (Anthus trivialis) C Boscaler comú (Locustella luscinioides)
 D Titella (Anthus pratensis) C Boscarla mostatxuda (Acrocephalus melanopogon)
 D Piula gola-roja (Anthus cervinus) B Boscarla d'aigua (Acrocephalus paludicola)
 D Grasset de muntanya (Anthus spinoletta) D Boscarla dels joncs (Acrocephalus schoenobaenus)
 D Cuereta groga (Motacilla flava) D Boscarla de canyar (Acrocephalus scirpaceus)
 D Cuereta torrentera (Motacilla cinerea) D Balquer (Acrocephalus arundinaceus)
 D Cuereta blanca (Motacilla alba) D Bosqueta pàl·lida occidental (Hippolais opaca)
 C Merla d'aigua (Cinclus cinclus) D Bosqueta vulgar (Hippolais polyglotta)
 D Cargolet (Troglodytes troglodytes) D Tallarol de casquet (Sylvia atricapilla)
 D Pardal de bardissa (Prunella modularis) D Tallarol gros (Sylvia borin)
 D Cercavores (Prunella collaris) D Tallarol emmascarat (Sylvia hortensis)
 C Cuaenlairat (Cercotrichas galactotes) D Tallareta vulgar (Sylvia communis)
 D Pit-roig (Erithacus rubecula) C Tallarol trencamates (Sylvia conspicillata)
 D Rossinyol (Luscinia megarhynchos) D Tallareta cuallarga (Sylvia undata)
 D Cotxa blava (Luscinia svecica) D Tallarol de garriga (Sylvia cantillans)
 D Cotxa fumada (Phoenicurus ochruros) D Tallarol de garriga (Sylvia cantillans)
 C Cotxa cua-roja (Phoenicurus phoenicurus)

- D Tallarol capnegre (*Sylvia melanocephala*)
- D Mosquiter pàl·lid (*Phylloscopus bonelli*)
- D Mosquiter xiulaire (*Phylloscopus sibilatrix*)
- D Mosquiter comú (*Phylloscopus collybita*)
- D Mosquiter ibèric (*Phylloscopus ibericus*)
- D Mosquiter de passa (*Phylloscopus trochilus*)
- D Reietó (*Regulus regulus*)
- D Bruel (*Regulus ignicapilla*)
- D Papamosques gris (*Muscicapa striata*)
- D Papamosques de collar (*Ficedula albicollis*)
- D Mastegatatxes (*Ficedula hypoleuca*)
- B Mallerenga de bigotis (*Panurus biarmicus*)
- D Mallerenga cuallarga (*Aegithalos caudatus*)
- D Mallerenga d'aigua (*Parus palustris*)
- D Mallerenga emplomallada (*Parus cristatus*)
- D Mallerenga petita (*Parus ater*)
- D Mallerenga blava (*Parus caeruleus*)
- D Mallerenga carbonera (*Parus major*)
- D Pica-soques blau (*Sitta europaea*)
- C Pela-roques (*Tichodroma muraria*)
- D Raspinell pirinenc (*Certhia familiaris*)
- D Raspinell comú (*Certhia brachydactyla*)
- C Teixidor (*Remiz pendulinus*)
- D Oriol (*Oriolus oriolus*)
- D Escorxador (*Lanius collurio*)
- C Botxí meridional (*Lanius meridionalis*)
- D Capsigrany (*Lanius senator*)
- A Trenca (*Lanius minor*)
- C Gralla de bec groc (*Pyrhocorax graculus*)
- C Gralla de bec vermell (*Pyrhocorax pyrrhocorax*)
- D Gralla (*Corvus monedula*)
- D Pardal roquer (*Petronia petronia*)
- C Pardal d'ala blanca (*Montifringilla nivalis*)
- D Pinsà comú (*Fringilla coelebs*)
- D Pinsà mec (*Fringilla montifringilla*)
- D Gafarró (*Serinus serinus*)
- D Llucareta (*Serinus citrinella*)
- D Verdum (*Carduelis chloris*)
- D Cadernera (*Carduelis carduelis*)
- D Lluer (*Carduelis spinus*)
- D Passerell (*Carduelis cannabina*)
- D Trencapinyes (*Loxia curvirostra*)
- D Pinsà borroner (*Pyrrhula pyrrhula*)
- C Durbec (*Coccothraustes coccothraustes*)
- D Sit blanc (*Plectrophenax nivalis*)
- D Verderola (*Emberiza citrinella*)
- D Gratapalles (*Emberiza cirlus*)
- D Sit negre (*Emberiza cia*)
- D Hortolà (*Emberiza hortulana*)
- B Repicatalons (*Emberiza schoeniclus*)
- Rèptils
- Quelonis (tortugues)
- B Tortuga mediterrània (*Testudo hermanni*)
- B Tortuga d'estany (*Emys orbicularis*)
- C Tortuga de rierol (*Mauremys leprosa*)

B Tortuga careta (<i>Caretta caretta</i>)	D Serp d'Esculapi (<i>Zamenis longissimus</i>)
B Tortuga verda (<i>Chelonia mydas</i>)	D Serp blanca (<i>Rhinechis scalaris</i>)
B Tortuga llaüt (<i>Dermochelys coriacea</i>)	D Serp verda (<i>Malpolon monspessulanus</i>)
Saures	D Serp d'aigua (<i>Natrix maura</i>)
D Dragó rosat (<i>Hemidactylus turcicus</i>)	D Serp de collaret (<i>Natrix natrix</i>)
D Dragó comú (<i>Tarentola mauritanica</i>)	D Escurçó ibèric (<i>Vipera latastei</i>)
D Vidriol (<i>Anguis fragilis</i>)	Amfibis
D Serpeta cega (<i>Blanus cinereus</i>)	Urodels
C Sargantana cua-roja (<i>Acanthodactylus erythrurus</i>)	C Tritó pirinenc (<i>Calotriton asper</i>)
C Llangardaix pirinenc (<i>Lacerta agilis</i>)	B Tritó del Montseny (<i>Calotriton arnoldi</i>)
C Llangardaix ocel·lat (<i>Lacerta lepida</i>)	C Ofegabous (<i>Pleurodeles waltl</i>)
D Lluert (<i>Lacerta bilineata</i>)	D Salamandra (<i>Salamandra salamandra</i>)
C Sargantana vivípara (<i>Lacerta vivipara</i>)	D Tritó palmat (<i>Lissotriton helveticus</i>)
D Sargantana ibèrica (<i>Podarcis hispanica</i>)	D Tritó verd (<i>Triturus marmoratus</i>)
D Sargantana roquera (<i>Podarcis muralis</i>)	Anurs
D Sargantaner gros (<i>Psammodromus algirus</i>)	D Tòtil (<i>Alytes obstetricans</i>)
D Sargantaner petit (<i>Psammodromus hispanicus</i>)	D Gripau d'esperons (<i>Pelobates cultripes</i>)
C Sargantana pirinenca (<i>Iberolacerta bonnali</i>)	D Granoteta de punts (<i>Pelodytes punctatus</i>)
B Sargantana pallaresa (<i>Iberolacerta aurelioi</i>)	D Gripau comú (<i>Bufo bufo</i>)
B Sargantana aranesa (<i>Iberolacerta aranica</i>)	D Gripau corredor (<i>Bufo calamita</i>)
D Lladrió ibèric (<i>Chalcides bedriagai</i>)	D Reineta (meridional) (<i>Hyla meridionalis</i>)
D Lladrió llistat (<i>Chalcides striatus</i>)	D Granota roja (<i>Rana temporaria</i>)
Ofidis (serps)	Peixos Osteïctis
D Serp de ferradura (<i>Hemorrhois hippocrepis</i>)	Clupeiformes
D Serp verd-i-groga (<i>Hierophis viridifavus</i>)	B Guerxa (<i>Alosa alosa</i>)
D Serp llisa septentrional (<i>Coronella austriaca</i>)	B Saboga (<i>Alosa fallax</i>)
D Serp llisa meridional (<i>Coronella girondica</i>)	Condrostis
	Petromizoniformes

D Llamprea de mar (<i>Petromyzon marinus</i>)	Artròpodes
Acipenseriformes	Crustacis
B Esturió (<i>Acipenser sturio</i>)	D Tortugueta (<i>Triops cancriformis</i>)
Teleostis	C Cranc de riu (<i>Austropotamobius pallipes</i>)
Cipriniformes	Insectes coleòpters
C Fartet (<i>Aphanius iberus</i>)	C Rosalia (<i>Rosalia alpina</i>)
C Samaruc (València hispanica)	D Escanyapolls o cérvol volant (<i>Lucanus cervus</i>)
D Madrilleta roja (<i>Rutilus arcasii</i>)	D Osmoderma (<i>Osmoderma eremita</i>)
D Llopet comú (<i>Cobitis paludica</i>)	Insectes lepidòpters
D Llop de riu (<i>Noemacheilus barbatulus</i>)	D Apol·lo o parnàs (<i>Parnassius apollo</i>)
Gasterosteïformes	D Parnàs (<i>Parnassius mnemosyne</i>)
D Punxoset o espinós (<i>Gasterosteus aculeatus</i>)	D (<i>Euphydryas (Eurodryas) aurinia</i>)
Escorpeniformes	D (<i>Maculinea teleius</i>)
D Cavilat o cabilac (<i>Cottus gobio</i>)	D (<i>Maculinea nausithous</i>)
Perciformes	D (<i>Proserpinus proserpina</i>)
D Rabosa de riu o barb caní Blenniidae (<i>Blennius fluviatilis</i>)	D (<i>Eriogaster catax</i>)
b) Invertebrats	D Graèllsia (<i>Graellsia isabelae</i>)
Mol·luscs	Insectes odonats
Bivalves	D (<i>Coenagrion mercuriale</i>)
Unionoides	D (<i>Oxygastra curtisii</i>)
A Nàiada auriculada (<i>Margaritifera auricularia</i>)	Insectes ortòpters
D Nàiada anodonta (<i>Anodonta cygnea</i>)	D Saga (<i>Saga pedo</i>).
B Nàiada allargada rossellonesa (<i>Unio aleroni</i>)	(08.094.167)
D Nàiada allargada de l'Ebre (<i>Unio elongatulus</i>)	
D Nàiada rodona (<i>Psilunio littoralis</i>)	
Gasteròpodes	
D (<i>Vertigo moulinsiana</i>)	